

Regnskabet's time er kommet: Trump er blevet frifundet; frifind nu LaRouche.

Den 26. marts (EIRNS) – Det er en form for jordskælv, der fejer hen over USA, mens realiteten af hele 'Russiagate'-operationen mod præsident Donald Trump synker ind: Der er intet i det, der har aldrig været noget i det, og dette var lige så meget en operation rettet imod det amerikanske folk som imod præsident Trump selv.

Vrede kommentatorer spørger: "Slutter det her"? Bliver de ansvarlige nødt til at bøde for deres forbrydelser? "Andre siger, at er "tiden er inde til at gøre op" med medierne, mod Obama-demokraterne og – med langt større præcision – med det britiske efterretningsapparat, der startede hele operationen i første omgang. Dette er en pointe, som Trump selv understreger i sine tweets: at briterne lancerede operationen for at forhindre ham i at etablere et fredeligt samarbejde med Rusland og Kina.

Men der er en endnu dybere betydning i de forandringer, der slippes løs i USA og globalt, i og med at Muellers "Russiagate"-fupnummer nu smelter ned. Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, bemærkede om dette spørgsmål i dag:

Nu kan vi virkelig få Verden bragt i orden, på den måde som EIR-grundlægger Lyndon LaRouche dedikerede sit liv til at opnå, udtalte Zepp-LaRouche. Særlig anklager Robert Muellers Russiagate-operation viste sig at være en stor 'vindfrikadelle', og der vil komme flere jordskælv i de kommende uger, især hvis man ser på de store fremskridt i Bælte- og Vejinitiativet som følge af Xi Jinpings tur til Italien og Europa. Nu er det, som mange i medierne har indset,

tid til at tage bestik af situationen, men for at sikre at det sker, må kampen for frifindelse af Lyndon LaRouche være i centrum.

Det skyldes, at det er det samme apparat bag Russiagate, som var ansvarlig for fængslingen af Lyndon LaRouche, udtalte Helga Zepp-LaRouche. "Det apparat der gik efter hr. LaRouche gjorde utrolig skader på USA og verden ved at bagvaske ham på en sådan måde, at folk blev helt blinde for de muligheder, som hans ideer indebærer for verden og menneskehedens fremtid".

Zepp-LaRouche fortsatte: "Jeg tror at der, til trods for de vidunderlige ting som Kina gør, virkelig mangler en dybde i diskussionen hvad angår videnskabelige og kulturelle ideer; et aspekt som hr. LaRouche bragte op. Det er som om man tog Beethoven og fjernede ham fra musikken – det ville ikke være det samme. Og hvis man ville fjerne Schiller fra poesien, ville det heller ikke være det samme."

Zepp-LaRouche understregede også de bemærkninger, der blev postet i går af den tidligere amerikanske militære efterretningsofficer og sikkerhedsanalytiker oberst Pat Lang (pensioneret), der skrev, at, på grund af Russiagate, er "en stor mulighed for at forbedre forholdet til atommagten Rusland gået tabt." Lang sagde desuden, at "kun over-nationalistiske galninge som Brennan og Clapper og uvidende fanatikere som Bolton og Pompeo kan forestille sig, at en forbedring af forholdet til et land, der er i stand til at destruere én selv, ikke skulle være en god ide."

Til hvilket Zepp-LaRouche tilføjede: "Det er min opfattelse, at vi skal have den tilgang at frigøre Trump fra disse elementer, samt at påpege at de gør det modsatte af, hvad Trumps udtrykkelige hensigter er", herunder at have gode arbejdsrelationer med Ruslands præsident Vladimir Putin og Kinas præsident Xi Jinping.

Zepp-LaRouche fortsatte:

“Den eneste måde at slippe ud af dette rod på er at samarbejde indenfor et nyt paradigme: Luk handelskløften ved at have ‘joint-ventures’, få amerikanske virksomheder til at samarbejde med kinesiske firmaer, f.eks. i forbindelse med opbygning af Afrika. Folk er nødt til at tænke anderledes. Hvis vi ikke overvinder geopolitikken, vil verden eksplodere, og den risiko er tydeligvis stadig tilstede.

“Det amerikanske folk bliver nødt til at indse, at Trump er en utrolig præsident. Han har modstået en af de største sammensværgelser, og nu står demokraterne og andre tilbage uden ‘noget på’: de er sammensvorne, der har fejlet, de er fuldstændigt miskrediterede. For at opnå en firemagts-aftale, som den der er blevet foreslået af LaRouche, har Trump-præsidentskabet brugt for et godt forhold til Rusland og Kina, for hvis man erklærer disse lande for fjender, konkurrenter og rivaler, vil man aldrig få en firemagts-aftale.

“Så Trump er altså stadig præsident, og hans politik på dette område bør følges; og hvis der i hans kabinet er medlemmer, der modsiger ham, så skal han indsætte bedre folk på deres pladser.”

Zepp-LaRouche afsluttede med følgende perspektiv:

“Vi er nødt til at bevare et helt optimistisk syn. Historien er ikke uendelig; historien er ikke en sæbeopera, hvor man har den ene episode efter den anden, men der er visse afgørende punkter, hvor der skal forandres, skiftes til et nyt gear, gås videre til et nyt plateau – ellers vil man gå til i det gamle rod. Og den eneste måde at komme ud af dette rod på er at gå fuldt ud med på hr. LaRouches ideer; og det betyder, at folk skal befri sig fra alt det smuds, der er kastet på ham. Det skal der ryddes op i nu. Bare tænk på den chokeffekt, det ville have over hele verden, hvis LaRouche skulle blive rensset: alt ville falde på plads. Der er visse flanker, selv i en tilsyneladende umulig situation, som man kan bruge til at afhjælpe problemet på et højere niveau.”

Frifindelse kan nu ændre alt

Den 25. marts (EIRNS) – Præsident Donald Trump kaldte korrekt “de retslige” begivenheder i den forløbne weekend for sin frifindelse, og det kan nu føre til meget dybtgående ændringer af den nationale og globale situation, der var ved at blive ekstremt farlig. Præsidentens personlige advokat, Rudy Giuliani, talte straks om at komme til “navnet på den person, der startede dette”. Vi ved, at den nu eksploderede “Russiagate” blev startet fra British General Communications Headquarters (GCHQ) signalefterretninger og MI6’s oversøiske efterretningstjeneste i 2015, et netværk der drives af Sir Richard Dearlove og Sir Andrew Wood; Præsidenten og hans advokat ved, at angrebet var britisk. Derfor vil en målrettet modforskning, der ledes fra Det Hvide Hus, sprænge det amerikansk-britiske “særlige forhold” og det Britiske Imperiums krigs- og koldkrigspolitik. Det ville afslutte den geopolitiske krigskonfrontationspolitik, som London har trukket Trump ind i gennem ubønhørlig, McCarthy-agtig “Russiagating” på skamfuld vis, anført på stedet af ledende Demokrater – de nye, sande “neo-konservative”.

Præsident Trump kunne forholdsvis blive meget friere til at føre den politik, som han har talt for, men er blevet forhindret i at udføre, og samarbejde med andre stormagter – især Rusland og Kina – for fred. Og måske endda for udviklingen af tidligere krigshærgede regioner. Det bedste er, at dette pludselige skifte er startet lige så internationalt, som det nye paradigme for økonomiske og videnskabelige fremskridt, der er indbegrebet af Kinas Bælte- og Vejinitiativ fra store infrastrukturprojekter, som breder sig i Asien,

Afrika og Latinamerika, og nu i Europa med den nye aftale mellem Italien og Kina.

Men LaRouche-bevægelsen – som først sporede dette skændige angreb på præsidentskabet til britisk efterretningstjeneste og bragte denne afgørende sandhed frem – må føre an med disse ændringer. Ikke alene har den kæmpet for de økonomiske forandringer til at gøre det muligt, begyndende med Glass/Steagall-bankseparation og hamiltonisk nationalkredit, samt for videnskabelige gennembrud i atomkraft og rumforskning snarere end "grøn" radikal pessimisme.

Mere om sagens kerne: Retsforfølgningen og mediernes forfølgelse af Lyndon LaRouche og hans bevægelse etablerede et USA med tre årtiers afindustrialisering, kulturel demoralisering og krig. De fratog USA det økonomiske og strategiske lederskab, som LaRouche repræsenterede med hensyn til de økonomiske sammenbrud han forudså så præcist, og berøvede dem for de store projekter og videnskabelige fremskridt han udarbejdede til så mange regioner i verden. Og dem der organiserede angrebene på ham var netop de bevægelser, som hans bevægelse nu har afsløret igen i "Russiagate" – britisk efterretningstjeneste, som frygtede hans trussel mod den kongelige families "øko-fascisme"; Anglofile her som Henry Kissinger, som i officielle organer krævede LaRouches retsforfølgning; Wall Street-bankfolk; frem for alt de nationale liberale medier. LaRouche må nu frifindes, som påkrævet af en national underskriftindsamling, for at frifinde og frigøre landet til hans ideer. Og det er Præsident Trump, der kunne være fri til at rense LaRouche og frigøre sig selv til at handle, som han havde til hensigt i Det Hvide Hus.

Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, der talte til dem der organiserede denne indsats i dag, sagde: "Det må naturligvis føre til briterne. Ved Trump og Giuliani og disse folk, at det var den britiske efterretningstjeneste? Det kan du være 100% sikker på, at de gør. Men det er tydeligvis helt klart op til os at fremskynde denne kampagne,

og den bedste måde at gøre det på, er at presse på for Lys frifindelse, for, som vi mange gange har sagt, det var nøjagtigt det samme apparat, der nu er taget i at udføre et kupforsøg mod USA's præsident – og mislykkes med det – som var bag retsforfølgelsen af Lyn og hans medarbejdere, og som stod bag mørklægningen af 11. september. Og disse mennesker skal stilles for retten, og Lyn skal også frifindes: Fordi så længe der er denne tilstand af, at der var nogen som helst legitimitet for hvad der blev gjort mod Lyn, vil folk være forhindret i at få adgang til hans ideer.”

Italiens samarbejde med Den Nye Silkevej viser Europa vejen mod fremtiden

Af Helga Zepp-LaRouche den 23. marts 2019

Den kinesiske præsident Xi Jinpings statsbesøg i Italien, hvor en hensigtserklæring underskrives mellem de to lande om at samarbejde om udbygningen af Den Nye Silkevej, var en magtfuld demonstration af, at der også kan finde en begejstrende og positiv politisk udvikling sted. Den nye form for samarbejde og genoplivning af den antikke silkevej bringer ikke kun enorme økonomiske fordele til Italien såsom udbygning af havne, modernisering af infrastrukturen, nye investeringer inden for et bredt spektrum af industri anlæg. Et samarbejde åbner også store muligheder for eksport til Kina og fælles investeringer i tredjelande; fordi landet med sin fordelagtige geografiske placering i Sydeuropa og ved Middelhavet kan udgøre en port mellem Asien og Europa. Og ikke mindst kan

Italien være et brohoved for samarbejdet om industrialiseringen af Afrika.

Man skulle tro, at dette ville udgøre det vigtigste tema blandt alle nyheder. Overhovedet ikke; for forholdet til Kina er lige for tiden det afgørende spørgsmål inden for europæisk politik. De fleste i Italien lige fra den EU-venlige præsident Mattarella, koalitionspartierne og store dele af oppositionen anerkender de enorme muligheder, som den kinesiske "vækstkultur" har, som Mattarella benævnte det under sin pressekonference med Xi Jinping. Mens det af EU's nedskæringspolitik hårdt plagede Italien glædede sig over mulighederne, så ringede man med alarmklokkerne i "de øvrige store EU-stater og i USA", sådan som det lød på T-Online. Silkevejen er Kinas trojanske hest, den bringer ingen økonomiske fordele, Italiens samarbejde med den vil ødelægge landets ry over hele verden – sådan lød det fra John Boltons nære medarbejder Garret Marquis, en talsmand for USA's nationale sikkerhedsråd; den giver "Kinas røveriske hensigter" et skær af legitimitet.

Listen af giftige argumenter fra den geopolitiske lejr lader sig sagtens forlænge yderligere. Og de, der atter og atter gentog denne anti-kinesiske linje, afslørede dermed sig selv som bevidste eller manipulerede fortalere for den angloamerikanske nykonservative elite. Direktøren for den nationale amerikanske sikkerhedstjeneste, Dan Coats, har for nyligt ligesom Pence, Pompeo og Bolton betegnet Kina og Rusland som de vigtigste sikkerhedspolitiske trusler mod USA, hvorved militæret og efterretningseliten øjensynligt forsøger at "inddæmme" præsident Trumps forsøg på en positiv Kina-politik, sådan som det hedder på nykonservativt-nytysk.

Bag denne, her i den nyere tid forstærkede anti-kinesiske propaganda i USA, men også i Europa, gemmer sig konflikten mellem det nyliberale systems gamle mønster, hvis kræfter ubetinget søger at fastholde den gængse geopolitik, og på den anden side det nye mønster, som Kina har indført med det nye

udenrigspolitiske koncept om et samarbejde mellem suveræne nationer til gensidig fordel. Og selv om de tiltagende spændinger i forholdet mellem Amerika og Rusland afgjort kan danne grundlag for de største bekymringer, så hævder flere folk fra baglandet, at den største strategiske konflikt udgøres af forholdet mellem USA og Kina. Det drejer sig her om den berømte "Thukydid-fælde": Hvordan vil den hidtidigt dominerende magt, altså USA, forholde sig til en anden magts opstigning? Tolv gange i historien er det kommet til krig, medens den opstigende magt fortrængte den første fire gange uden krig.

Den kinesiske regering har i over fem år med sit silkevejs-initiativ sat et helt nyt koncept for indbyrdes strategiske forhold på den internationale dagsorden, som skal overvinde geopolitikken og erstatte den med præsident Xi Jinpings ide om "menneskehedens skæbnefællesskab". Denne nye model, der rigtignok afgjort varetager kinesiske interesser, giver til gengæld også de nu 123 samarbejdende stater hidtil uopnåelige fordele. Modellen har ganske enkelt vist sig som mere fordelagtig. I stedet for at henvise disse stater til en geopolitisk stedfortræder-status, har den medført virkelige fremskridt i Afrika, Asien og Sydamerika og endda blandt de 13 europæiske stater, der indtil videre har underskrevet lignende hensigtserklæringer, som nu Italien. Den har frembragt forbedret infrastruktur, investeringer i industri og landbrug, samarbejdsplaner om videnskab og teknologi og udveksling af kultur.

EU reagerer på sin side voldsomt spaltet: På den ene side betegner EU – som så at sige juniorpartner i det anglo-amerikanske imperium – i sin netop offentliggjorte "tipunkts-handlingsplan" Kina som en "systemisk rival", der gør propaganda for "alternative styreformer". Og på den anden side ønsker det ikke at gå glip af de økonomiske fordele ved samarbejdet med Kina. Præsident Macron, der ikke har haft den store succes med sine planer om reformering af EU, og ikke er

særligt vellidt af sin egen befolkning, roste dette EU-papir før sit møde med Xi Jinping og sagde, at dette opråb var nødvendigt, og at tiden for den europæiske naivitet var forbi, hvor Kina kunne udnytte den europæiske splittelse.

Her lyder den italienske finansminister Trias synspunkter meget mere målbevidste, idet han peger på de "forbløffende mange" områder, hvor Italien kan gøre brug af sin ekspertise inden for silkevejs-initiativet: Maskinkonstruktion, logistik, rådgivning, effektivitetsstudier, design, ingeniørkunst, sikkerhed, finans, og forsikring. Tria fortsætter: "Italien nyder også godt af en strategisk, geografisk position blandt de nuværende og fremtidige rammebetingelser for handelen mellem Østen og Vesten og Afrika. Med sin beliggenhed ved Middelhavet råder Italien over den næststørste industrikapacitet i Europa, er førende inden for den teknologiske innovation og godt forsynet med veludviklede havne og jernbanenet. Disse egenskaber gør Italien til den ideelle sydlige portal for det europæiske kontinent og for handelsruterne mellem Europa og Kina."

Den selvbevidsthed og erkendelse af mulighederne, der kommer til udtryk i disse ord fra Trias side, står i kras modsætning til opfattelsen af Kina som en trussel. Interessant nok kommer oppositionen mod Kina netop fra de samme kredse, der stadig i 2001 gik kraftigt ind for at få Kina optaget i Verdenshandelsorganisationen, WTO, øjensynligt i den tro, at dette automatisk ville føre til, at kineserne overtog den vestlige model med dets liberale demokrati.

I stedet for blot at affærdige Kina som et "rivaliserende system" og hænge fast i den egentlig ret arrogante opfattelse, at den vestlige demokratiske model må være den eneste standard for en god regering i hele verden, så ville det være mere meningsfuldt at overveje kriterierne for et systems succes. Faktum er, at Kina har løftet sin egen befolknings levestandard enormt i de sidste 40 år, at det nu i nogle år for første gang har tilbudt udviklingslandene en chance for at overvinde deres

underudvikling, at det løste krisen i Asien og derefter krisen i 2008 væsentligt bedre end Vesten og at det har frembragt en udviklingsoptimisme i sin egen befolkning, som er helt forsvundet i Vesten.

Og dermed viser Kina, at det i modsætning til Kristendommen og Islam ikke er spor interesseret i at omvende andre kulturkredse til sin egen filosofi, men udtrykkeligt anerkender suverænitetetsprincippet og accepterer andre staters sociale modeller. Påstanden om, at Kina spalter Europa sigte efter at tage opmærksomheden væk fra det ubeskrivelige Brexit-teater, væk fra ønsket om at sætte militæret ind mod De gule Veste i Frankrig og væk fra den allerede dybe kløft i Europa mellem øst og vest og syd og nord.

Tværtimod: Dersom Tyskland og Frankrig ville følge Italiens eksempel om at samarbejde med Kina, ikke blot i de bilaterale forhold, men først og fremmest i industrialiseringen af Afrika og Sydvestasien, så ville dette være den eneste måde, hvorved Europa kunne overvinde sin indre splittelse og finde frem til en fælles mission, noget, der fuldstændigt mangler nu.

I stedet for at opbygge sin egen geopolitiske bastion imod Kina, Rusland og USA, sådan som Macron har foreslået i sine allerede forkastede planer, så ville et forenet Europa af nært samarbejdende fædrelande, der sammen med Kina selv er med til at udforme "den fælles menneskeheds fremtid" være den bedste mulighed for også at styrke de kræfter i USA, der ønsker at undgå "Thukydid-fælden".

Den tidligere italienske økonomiminister Giulio Tremonti har i disse dage påpeget, at visionen om Den Nye Silkevej, altså om et globalt udviklingsprogram for at overvinde fattigdommen og underudviklingen, blev foreslået allerede i begyndelsen af 90-erne af den amerikanske "visionær" Lyndon LaRouche. Rent faktisk skete det allerede midt i 70-erne. Nu om dage, og dette burde stå klart for ethvert tænkende menneske, eksisterer der kun to alternativer: Enten forsøger Vesten at undertrykke Asiens og udviklingssektorens opstigning, hvilket

vil medføre en tredje verdenskrig med indsats af termonukleære våben, eller også lykkes det at udvikle et nyt mønster for samarbejde. Det er på den allerhøjeste tid at lytte til "Lyndon LaRouches vise ord", sådan som Mexikos tidligere præsident López Portillo i sin tid udtrykte det.

Dersom EU ikke er i stand til at frembringe et nyt syn på Den Nye Silkevejs muligheder inden det kommende topmøde mellem EU og Kina den 9. april, så vil kortene til valgene til Europaparlamentet den 24.-26. maj kunne forventes blandet på en ny måde.

Et revolutionært øjeblik – Mueller fandt intet, alt imens det 'Nye Paradigme' tager form

Den 24. marts (EIRNS) – Tidens relativitet bliver tydeligt demonstreret af det accelererende tempo af udviklinger i verden over de seneste dage. I tider som disse skærpes den fælles menneskelige bevidsthed og følsomhed, idet både de fælles antagelser om 'the powers that be' knuses, og at virkelig nye ideer, der er baseret på menneskets kreativitet, kommer indenfor vores rækkevidde.

Statsadvokat Barr offentliggjorde i dag et fire-siders dokument, der opsummerede den endelige rapport, som den særlige anklager Robert Mueller forelagde fredag. Mueller fandt absolut intet, der indikerede at præsidenten eller nogen i hans familie eller hans administration skulle have samarbejdet med Rusland. Intet. Mueller viste sig at være den

slange han altid har været ved at hævde, at han ikke kunne nå frem til en afgørelse om "obstruktion", idet han overlod det til justitsministeren og hans stedfortræder, der straks sagde, at der ikke var tegn på obstruktion. En fuldstændig analyse af statsadvokatens rapport og den undergravende virksomhed, som de kriminelle i Obamas justitsministerium og deres neokonservative allierede har udført i årevis, på vegne af den britiske efterretningstjeneste, for at vælte den valgte amerikanske præsident, følger nedenfor. Husk på, at præsident Trump for bare en uge siden 'retweetede' en anklage om, at hele Russiagate fupnummeret var "designet til dels for at hjælpe Storbritannien mod russisk indflydelse ved at lokke USA til at tage en hård linje imod dem." Dette er en kendsgerning, der selvfølgelig blev dokumenteret af LaRouche-bevægelsen fra starten af.

Denne historiske begivenhed er blot en af mange i de sidste 48 timer fra fredag til søndag:

- Italien, en af verdens største økonomier og det historiske centrum for den europæiske renæssance, sluttede sig til den Nye Silkevej under Xi Jinpings besøg, på trods af hysterisk modstand fra dinosaurerne i EU's bureaukrati i Bruxelles. Arrangementet fulgte blot få dage efter det i fællesskab af MoviSol og Lombardiet afholdte forum i Milano, hvor lederen af regeringens 'Kina taskforce', Michele Geraci, og Schiller Instituttets grundlægger og formand, Helga Zepp-LaRouche, i fællesskab talte om den verdenshistoriske karakter af denne udvikling.
- Den britiske regering sank ned i totalt kaos, da fristen for Brexit hurtigt nærmer sig uden nogen løsning i syne.

- I Frankrig indkaldte Macron hæren efter 19 uger med de Gule Vestes demonstrationer.
- Præsident Donald Trump tilsidesatte offentligt sanktioner mod Kina og Nordkorea, der blev pålagt 24 timer tidligere af hans finansministerium, sanktioner der blev støttet stærkt af hans nationale sikkerhedsrådgiver John Bolton. Trump meddelte, at holdet der forhandler en aftale med Kina vil tage til Beijing på næste torsdag den 28. marts.
- Officielle repræsentanter for USA, Rusland og Kina mødtes i Washington, D.C. for at planlægge en vej frem for tilbagetrækning af udenlandske tropper fra Afghanistan, en af de 'uendelige krige', som Trump har svoret at bringe til afslutning. Indtil nu har disse bestræbelser været standset af anti-Rusland og anti-Kina-kampagnerne, der føres af de neokonservative og Demokraterne.

Fornuftens kræfter er på vej, men imperiet vil ikke godvilligt lade sig gå i glemsel. Høgene i militæret optrapper deres provokationer mod både Rusland og Kina, alt imens de med det yderste af neglene stopper eller i det mindste forhæler Trumps indsats for at afslutte de koloniale krige, der blev lanceret af Bush og Obama. Vores børn bliver misbrugt, og forledes til at fordømme videnskab og fremskridt, og endog at fordømme det at få børn, under forklædning af 'the New Green Deal'. Det finansielle system vakler på afgrundens rand, idet en vending af 'afkastkurven' (yield curve) (også i de sidste 48 timer!) har sendt kuldegysninger ned langs ryggraden af 'herrerne' på Wall Street og City of London. Demokraterne og deres følgesvende blandt de neokonservative i det republikanske

parti er i febrilt hastværk for at fabrikere nye måder at bringe USA's præsident til fald på, lige præcist det tidspunkt hvor han med det amerikanske folks aktive opbakning kan handle på LaRouches program for at redde nationen og sætte verden på en kurs imod et nyt paradigme. Det betyder at slutte sig til den Nye Silkevej; at indkalde, sammen med Rusland, Kina og Indien, til en Ny Bretton Woods-konference for at etablere et nyt verdensomspændende finanssystem baseret på Glass-Steagall, nationalbanksystem, for at skabe kredit til genopbygning af industri, landbrug og infrastruktur og genoprette amerikansk atom- og fusionsenergiudvikling og vores engang storartede system til rumforskning gennem internationalt samarbejde på frontlinjerne for den menneskelige viden.

Dette er tiden til handling. Mobiliseringen af alle nationers borgere til at handle på opfordringen til at frifinde LaRouche fremkalder følelsen af håb i dem, og optimisme for virkelige løsninger, og for at overvinde årtierne med påført pessimisme i et samfund, der drukner i narkotika, pornografi, krige og nedskæringer. Find glæde i dette potentiale for menneskeheden.

**Italien og Kina underskriver
banebrydende
hensigtserklæring om Bælte-**

og Vejinitiativet.

Den 23. marts (EIRNS) – Italien og Kina har underskrevet den berømte hensigtserklæring, aftalememorandum, om Bælte- og Vej-samarbejde i dag, sammen med 10 økonomiske aftaler og 18 institutionelle aftaler. Erklæringen er en milepæl, og studeres angiveligt allerede af andre lande, der ønsker at følge Italien. Hensigtserklæringen siger indledningsvis, at “parterne vil arbejde sammen inden for Bælte- og Vejinitiativet (BRI) for at omsætte gensidigt supplerende styrker til fordel for praktisk samarbejde og bæredygtig vækst, der understøtter synergierne mellem Bælte og Vejinitiativet og prioriteterne i investeringsplanen for Europa og de trans-europæiske netværk, under hensyntagen til drøftelserne i EU-Kina-forbindelses-plattformen.”

Med hensigtserklæringen er Italien den første store industriøkonomi, der slutter sig til Bæltet & Vejen, som kinesiske medier stolt understreger. Underskrivelsen af aftalememorandummet fandt sted på trods af det transatlantiske pres og åben fjendtlighed fra Italiens “partnere” i EU. Den italienske minister for Økonomisk Udvikling, Luigi Di Maio, som skrev under sammen med sin kollega, He Lifeng, formand for den Nationale Udviklings og Reformkommission, erklærede, at “i dag er for os en meget vigtig dag, hvor “made in Italy” vinder – de italienske firmaer vinder. Vi tog et skridt for at hjælpe vores økonomi med at vokse. Italien kom først med Kina.”

De økonomiske aftaler omfatter: Et strategisk partnerskab mellem den italienske Cassa Depositi e Prestiti og Bank of China til finansiering af italienske virksomheder i Kina; En hensigtserklæring mellem det italienske olieselskab ENI og Bank of China om udforskninger i Kina; Ansaldo Energia underskrev to aftaler, hvoraf den ene gik ud på at udvikle gasturbiner med UGTC og en anden turbineforsyning til Shanghai Electric og Benxi Steel; havnemyndighederne i Trieste og Geneve indgik en aftale med konstruktionsgiganten CCC. Cassa

Depositum og naturgas-forsyningselskabet Snam underskrev en aftale med Silkevej-fonden om investeringer langs Silkevejen; Instituttet for udenrigshandel indgik en aftale med Suning for skabe en platform til fremme af den italienske livsstil i Kina; og Danieli Group underskrev en kontrakt med China Camc Engineering om opførelse af et stålværk i Aserbajdsjan. De institutionelle aftaler, udover hensigtserklæringen om BRI-samarbejdet, omfatter samarbejde om innovative iværksætterprojekter og elektronisk handel, samt samarbejde mellem de to rumagenturer, landbrug og kultur, sundhed og medier.

Lyndon LaRouches ånd kæmper videre

Den 21. marts (EIRNS) – Den kinesiske præsident Xi Jinping og hans kone Peng Liyuan skulle ankomme til Rom torsdag aften på statsbesøget i Italien den 22.-23. marts; med ham følger en delegation på 500, inklusive 200 kinesiske forretningsfolk. Som Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche sagde tidligere i dag, vil det tilsvarende italienske hold sandsynligvis være betydeligt større end det kinesiske; de involverede store tal peger på betydningen af de spørgsmål, der skal forhandles, herunder samarbejde i tredjelande; det historiske kinesisk-italienske memorandum om Bæltet og Vejen, som var emnet for den, i fællesskab mellem MoviSol og Lombardiet, afholdte konference i Milano 13. marts; dette omfatter også udviklingen af Sicilien, hvor Xi Jinping vil gøre sit andet stop i Italien efter Rom

De af London kontrollerede modstandsfraktioner forventede aldrig helt noget i denne stil, og de er stadig langt fra at kunne dæmme op for det; de forventede konsekvenser giver allerede genlyd over hele verden. I Tyskland lagde transportministeriet efter en ubehagelig pressehetz afstand til BVDSI, Forbundsforeningen for det tyske Silkevejsinitiativ, som er en sammenslutning af små og mellemstore virksomheder (Mittelstand), der ønsker at samarbejde med Kina og Silkevejen. Men Østrigs transportminister reagerede på rapporten om det italiensk-kinesiske memorandum ved at erklære, at Østrig var det første europæiske land til at underskrive et lignende.

De kulturelle og civilisatoriske konsekvenser er, som Zepp-LaRouche gjorde opmærksom på i Milano, endog langt dybere.

Nu "bør man være opmærksom på", at en så vidtrækkende udvikling, som endog rækker længere, nemlig til det verdensomspændende Bælte- og Vejinitiativ, som blev lanceret af Xi Jinpings Kina i 2013, skylder dets oprindelse til visdommen, modet, og det klare afslag på at acceptere et nederlag, af en mand, Lyndon H. LaRouche, Jr., der døde den 12. februar. I 1988 fremsatte LaRouche forslaget om 'den Europæiske produktive Trekant – Paris-Berlin-Wien', som en avenue af kombineret højteknologisk udvikling for Europa efter afslutningen af Warszawa-pagten, hvilket han stort set var alene om at have forudset fem år tidligere.

Den 'Produktive Trekant' var ikke umiddelbar selvindlysende sund fornuft. Det var en ny og kreativ opfindelse, der stammede fra dybden af LaRouches oprindelige opdagelser i økonomi; og han og hans kone hjalp til med at udforme pædagogiske værktøjer for at forklare det for deres medarbejdere og andre. Den 'Produktive Trekant' var den egentlige oprindelse til LaRouches 'Eurasiske Landbro' eller designet af 'Den nye Silkevej'.

Ikke så snart havde LaRouche lanceret idéen om den 'Produktive

Trekant', før han blev sendt i føderalt fængsel i fem år på falske anklager. Mindre folk ville have accepteret det som et nederlag, men LaRouche kæmpede utrætteligt videre fra fængslet, mens hans kone ledede en kampagne for denne ide over hele verden.

På den tid var det dog 'ikke den vej, der skulle tages'. I stedet for den kombinerede udvikling af Øst og Vest, for hvilken LaRouche kæmpede så glimrende, ødelagde Margaret Thatcher, George H.W. Bush og François Mitterrand den tidligere Warszawa-pagt med spekulative udskejelser, samtidig med at også Vesten blev bragt til katastrofe.

Kæmpede LaRouche-parret og tabte? Sådan forekom det på tidspunktet – og indtil for nylig. Nu, i retrospekt, står det klart, at 'nederlaget' kun var midlertidigt. De kæmpede videre uanset hvad, og de vandt til sidst.

Nu er det op til os at kæmpe videre i samme ånd for de ideer, kampagner og store projekter, som LaRouche har efterladt til os. En anden af disse er at besejre det britiske kupforsøg mod USA's forfatning og præsidentskab. I den forbindelse gør nylige afsløringer det klart, at den britiske 'Russiagate'-operation mod præsident Donald Trump er en udløber af det britiske og Obamas' fascistiske kup i Ukraine i 2014, som Lyndon LaRouche bekæmpede og uophørligt fordømte fra dag 1. Fakta, som nu kommer frem i lyset, hjælper os med at knuse dette kup.

POLITISK ORIENTERING den 21. marts 2019: Italien bliver bindeled mellem Kina og Europa – Europa og Afrika. Brexitdrama fortsætter.

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Xi Jinping hylder Kina og Italien som symboler på østlig og vestlig civilisation'

Den 20. marts (EIRNS) – Præsident Xi Jinping, der har planlagt at ankomme til Italien i morgen til det historiske topmøde, hvor Italien planlægger at slutte sig til Bælte- og Vejinitiativet, har forfattet et gæsteindlæg i den førende italienske avis, *Corriere della Sera*. Udgivet på engelsk af CGTN (*China Global Television Network*, red.) under titlen 'Østen møder Vesten – Et nyt kapitel i kinesisk-italiensk venskab', begynder Xi: "Kina og Italien er begge glimrende eksempler på østlige og vestlige civilisationer, og begge har

skrevet fantastiske kapitler i historien om de menneskelige fremskridt. Som fødested for oldtidens romerske civilisation og renæssancens vugge, kender det kinesiske folk Italien for sine imponerende historiske levn og mesterværker af store navne i kunst og litteratur.” Han går igennem silkevejsforbindelserne mellem Han-dynastiet og Romerriget; Marco Polos rejser og skrifter, der “vakte den første bølge af ‘Kina feber’ blandt europæiske lande”; de italienske jesuitter, der genetablerede øst-vest videnskabelige og kulturelle udvekslinger i det 16. og 17. århundrede; til 1970 og etableringen af relationerne mellem Italien og P.R.C. (Peoples Republic of China, red.)

“Kina håber på at arbejde med Italien for at fremme Bælte- og Vej-samarbejdet”, skriver Xi. “Vore to lande kan udnytte vores historiske og kulturelle bånd, der blev smedet gennem den gamle Silkevej, samt vores geografiske placeringer, for at tilpasse forbindelsesmæssigt samarbejde under Bælte- og Vejinitiativet med Italiens plan om at udvikle sine nordlige havne og ‘Invest Italia-programmet’, og i fællesskab bygge den nye æras Bælte og Vej, på land, i luften, i rummet og indenfor det kulturelle domæne.”

Hvad er reaktionen fra etablissementet i den vestlige verden på dette store skridt i retning af at realisere menneskehedens historiske mission om at bringe verden sammen for at samarbejde om at skabe en bedre fremtid for menneskeheden? Hysteri, mod Italien, og mod Kina, for at vove at forstyrre Vestens ‘fælles formål’ med at imødegå den kinesiske ‘trussel’ mod ‘vores livsstil.’ Dette var tydeligt i mediernes reaktion på den offentlige begivenhed i Milano om 13. marts, hvor lederen af den italienske regerings ‘Task Force China’, Michele Geraci, talte side om side med Schiller Instituttets Helga Zepp-LaRouche til støtte for at bringe verden sammen i ånden af den Nye Silkevej. Den vestlige elite er endnu mere bange for Lyndon LaRouches ideer efter hans død – hans ideer har nægtet at dø med kødet.

Et lignende fænomen sås i Tyskland i dag, da *Bildzeitung* bragte et sønderlemmende angreb på formanden for den Føderale Forening for det Tyske Silkevejsinitiativ (BVDSI), Hans von Helldorff, der talte med fru Zepp-LaRouche på et Bælte- og Vejseminar sponsoreret af Schiller Instituttet i Berlin den 27. februar. Man kan være sikker på, at Xi Jinpings tur til Italien, Monaco og Frankrig vil ændre dynamikken i hele Europa.

Overalt konfronteres folk med sådanne sindssyge programmer som 'the Green New Deal' og anti-Bælte- og Vej-hysteriet – for ikke at tale om faren for global krig – og folk genkender sandheden af LaRouches advarsler og hans løsninger.

Tiraderne imod Kina og Italien har gentagne gange portrætteret Italien som gående imod præsident Donald Trumps ønsker. Men det er simpelthen 'falske nyheder', som Trump ville sige. Mens flere af Trumps ministre og hans vicepræsident regelmæssigt angriber Bælte & Vej som et imperialt komplot for at tage verden væk fra 'den eneste supermagt', var den eneste gang pressen har rapporteret en anti-Bælte- og Vej-kommentar fra Trump selv, en tredjehånds rapport fra et privat møde, som efterfølgende viste sig at være løgn.

Næste uge sender Trump sine forhandlere til Kina for at fortsætte med planerne om en handelsaftale mellem USA og Kina, en aftale som burde kunne skabe betingelserne for at USA kan slutte sig til Italien i samarbejdet om Bæltet & Vejen, en politik som LaRouche længe insisterede på som et nødvendigt skridt i retning af at afslutte det angloamerikanske krigspartis march mod konfrontation med Rusland og Kina, og skabe et nyt paradigme baseret på menneskehedens fælles mål.

Russiagate er tæt på at kollapse, og Trump selv er begyndt at identificere det britiske ophav til hele svindlen. Opvågningen af nationen til den underliggende krises natur – konfrontationen, til den bitre ende, med det imperiale britiske system mod genoprettelsen af det amerikanske system

med Hamilton, John Quincy Adams, Lincoln og Roosevelt, gennem LaRouches geniale opdagelser – kræver, at kampagnen for at frifinde LaRouche spredes vidt og bredt.

**Afskrift: Mens
neokonservative forsøger at
inddæmme Trump,
peger udvikling i Italien på
vejen til det nye paradigme.
Schiller Instituttets
internationale webcast med
Helga Zepp-LaRouche den 15.
marts 2019**

Her er begyndelsen af Helga Zepp-LaRouches webcast:

HARLEY SCHLANGER: Goddag, jeg er Harley Schlanger fra Schiller Instituttet. Velkommen til vores ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets grundlægger og præsident. I dag skriver vi den 15. marts, »idus martiae.« Der sker meget i Italien og der tales om »idus martiae« og Julius Cæsar. Italienerne satser stærkt på at arbejde med Kina. Helga, du deltog i denne uge i en meget betydningsfuld konference med repræsentation fra den kommercielle sektor i Italien, men også

fra regeringen. Jeg synes vi skal starte der, fordi dette har givet anledning til en fortsat panik blandt unilaterale, geopolitiske kræfter i Den Europæiske Union, der forsøger at holde Kina ude. Så hvad laver italienerne? Hvad er det, der foregår?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Som du måske ved, kommer præsident Xi Jinping på officielt besøg i Italien den 22. og 23., altså i næste uge. Det er kommet frem, at italienerne og kineserne i anledning af dette besøg vil underskrive en hensigtserklæring (MoU) om at samarbejde omkring Bælte og Vej Initiativet (BRI). Dette har forårsaget stor uro; Financial Times flippede ud, Garrett Marcus – som på en eller anden måde står [USA's nationale sikkerhedsrådgiver John] Bolton nær i Det Hvide Hus – sagde i hovedtræk, at italienerne absolut ingen gavn vil have af dette, og at det vil ødelægge deres image i verden i meget lang tid fremover. Så det kom temmelig rettidigt, at vi havde denne begivenhed i Milano, som var en begivenhed arrangeret i fællesskab mellem Movisol, som er Movimento Solidarita – LaRouchebevægelsens italienske søsterorganisation, ledt an af Liliana Gorini – og regionen Lombardiet. Emnet var netop Italiens samarbejde med Bælte og Vej Initiativet. Arrangementet havde længe været planlagt, så det er helt tilfældigt, at det fandt sted lige før Xi Jinpings statsbesøg.

Den første taler ved denne begivenhed var Michele Geraci, som er ministersekretær i ministeriet for økonomisk udvikling, og han er en person, der ved meget om Kina, hvor han i ti år virkede som professor. Han er nu leder af den italienske regerings ekspertgruppe angående Kina. Han gav en præsentation, hvor han nedtonede postyret omkring denne hensigtserklæring ved at gøre opmærksom på, at den ikke vil ændre noget; den vil ikke ændre Italiens alliance med NATO eller EU. Den betyder blot, at Italien vil få øgede eksportmuligheder på det hurtigst voksende økonomiske marked i verden, som udgøres af Kina. Italien prøver udelukkende at

indhente det forsømte i forhold til andre europæiske lande, som Tyskland og Frankrig, der allerede har meget mere handel med Kina. Så han gav et meget roligt og optimistisk billede af, hvordan dette vil gavne udviklingen af havnene Trieste, Genova, Palermo – samt udviklingen af anden infrastruktur. Han sagde, at det ikke betyder, at Italien opgiver andre projekter, fordi disse alle er nye investeringer. Kineserne vil bygge nye kajpladser i nogle af disse havne, så kineserne investerer i ny-etableringer, som vil øge den italienske økonomis produktivitet; der er altså ingen grund til at være bekymret. Så efter min mening var det meget informativt.

Efterfølgende holdt jeg en tale, hvor jeg i hovedtræk sagde, at alt dette foregår i en større sammenhæng, fordi det, der sker, tydeligvis er, at den kinesiske regering forsøger at skabe et nyt paradigme, som Xi Jinping altid kalder »et samfund med en fælles fremtid for menneskeheden« eller »menneskeheds skæbnefællesskab« (胡锦涛 – red.). Og de forsøger at opbygge et nyt sæt internationale relationer, som vil overvinde geopolitik. Jeg nævnte det faktum, at der historisk findes 16 tilfælde, hvor en sekundær magt ville overtage den hidtidigt dominerende magts rolle, at det i 12 tilfælde førte til krig, og at det i 4 tilfælde betød, at den anden magt trådte i stedet for den første magt og overgik den uden krig. Jeg understregede det faktum, at den kinesiske regering og især Xi Jinping har gjort det klart adskillige gange, at det ikke er intentionen at erstatte USA's dominerende rolle i verden, og at de naturligvis heller ikke vil have en krig; men at de tilbyder en helt ny måde at relatere til hinanden på, som grunder på hensyntagen til den andens suveræniteten, på hensyntagen til forskellen mellem de sociale systemer, og på simpelthen at samarbejde på win-win basis.

Jeg udpegede følgende bemærkelsesværdige fænomen; efter Xi Jinping for omkring fire år siden annoncerede Bælte og Vej Initiativet i september 2013 i Kasakhstan, har dette

historiens største infrastrukturprogram udviklet sig meget hurtigt. Nu er der 112 lande, der har forskellige grader af samarbejde og yderligere 30-40 internationale institutioner. I omkring fire år skrev de vestlige medier og de store tænketanke nærmest intet derom; de forbigik det eller lod som om, at dette verdens største infrastrukturprojekt ikke var til. Derefter, efter omkring fire år, begyndte alle medier og alle tænketanke på en tydeligvis koordineret måde pludselig et angreb mod Kina, hvor det udlagde BRI som ren kinesisk imperialisme: kineserne forsøger bare at få landene ind i gældsfælden; det er et autoritært system. I en vis forstand er det meget klart, at dette er en geopolitisk refleks, der er udløst af, at verden er i hastig forandring, og at magtcentret allerede er flyttet til Asien, idet Kina har påtaget sig lederskabsrollen i denne udvikling.

Så jeg synes, at den indlysende løsning på denne krise – og en stor beskyldning er naturligvis også, at Kina splitter EU, opdeler EU. Der er faktisk allerede 13 EU-lande, som har underskrevet MoU'er med Kina, og Italien bliver det første G7 land. Det er derfor, at de er så rystende nervøse over det. Det er klart, da det er den tredjestørste økonomi på kontinentet. Jeg understregede kraftigt, at de ikke behøvede Kina til at opdele EU; Den Europæiske Union er opdelt helt af sig selv. Se på splittelsen mellem nord og syd på grund af EU-Kommissionens brutale nedskæringspolitik, som helt forarmede Grækenland, Italien, Spanien og Portugal. Der er en åbenlys kløft på dette punkt og en anden omkring problemet med immigration, som Øst- og Vesteuropa er helt uenige om. Faktisk har Kina mange gange argumentet for – og jeg er helt enig – at et samarbejde omkring Bælte og Vej Initiativet faktisk er måden, hvorpå Europa kan forenes, forudsat at f.eks. Frankrig og Tyskland ville anerkende, at det også er ensbetydende med en enorm forretningsmulighed for dem at deltage.

Hvis alle disse europæiske lande kort sagt ville sige, at det er i vores bedste interesse at samarbejde, ikke kun i

multilaterale handels- og investeringsaftaler på det eurasiske kontinent, men især om at udvikle Afrika sammen, som er den eneste menneskelige måde at håndtere flygtningekrisen på – det kunne føre til en meget god udvikling. Men EU vil holde et topmøde om dette emne den 21. marts, og man har allerede udarbejdet en 10-punkts handlingsplan; det er klart en indsats for at imødegå denne indflydelse fra Kina. Så vil man holde et topmøde mellem EU og Kina i begyndelsen af april, og det er meget klart, at EU-Kommissionen er på en helt anden kurs end Italien. Men lad os nu se. Jeg tror, at Xi Jinpings besøget vil lykkes, og det på ny vil vise enhver, hvordan et samarbejde er i alles bedste interesse...

Se mere i videoen ovenover.

Geopolitikerne fyrer løs på Italien i anledning af Kina; Målet er LaRouches eftermæle.

Den 17. marts (EIRNS) – Betydningen af fremskridtet for Kinas Bælte- og Vejinitiativ og Lyndon LaRouches 'fire økonomiske love' i G7-medlemlandet Italien, fremgår af den ildstorm det fortsat trækker fra geopolitiske kredse, ikke kun i Europa og Washington, men også i Asien. Igen den 14. marts valgte sådanne kilder som *'The Diplomat'* (hvis motto er: 'Kend Stillehavs-Asien') at udpege Italiens departementschef i det økonomiske udviklingsministerium, Michele Geraci, for angreb, i et forgæves forsøg på at splitte Italiens regering.

The Diplomat siger, at dens primære ekspertise er "geopolitiske tendenser i hele Stillehavs-Asien." Geopolitikken, som den er opfundet af det Britiske Imperiums

“ledende tænkere”, har altid betydet kunsten at holde andre magter og potentielle økonomiske magter i struben på hinanden. Magasinet artikel den 14. marts: “Italiens risikable Kina-hazard” blev så godt som gentaget ordret to dage senere i Hongkongs ‘South China Morning Post’ og hævdede, at Geraci, kyndig og veldisponeret for Kina, leder en naiv italiensk regering på afveje; en regering, som ikke ser de forfærdelige farer ved store nationer, der samarbejder om økonomisk udvikling.

Magasinet begynder ved at lægge løgn på panisk løgn: “Forlydender om at Italien har besluttet at underskrive en aftale om officiel deltagelse i Kinas Bælte- og Vejinitiativ (BRI), førte til en irettesættelse fra den amerikanske Trump-administration, hvilket igen førte til overfladesprækker internt i Italiens populistiske koalitionsregering” .

“Som det første G7-land til at underskrive et aftalememorandum om BRI, vil Italiens deltagelse have stor symbolsk vægt for Kina. Men det ville næppe være nok til at legitimere BRI midt i et globalt tilbageslag imod initiativet, og Beijings egen kamp med en voksende gældsbyrde og en økonomi under opbremsning og med kvaler i forbindelse med en handelskrig med USA. I stedet advarer amerikanske diplomater korrekt om, at det vil skade Italiens eget omdømme.”

Italiens regering er *ikke* delt i forhold til dette skridt. At det er et skridt af historisk betydning, blev gjort klart af Helga Zepp-LaRouche på konferencen den 13. marts, “Italien på den Nye Silkevej”, som blev holdt af MoviSol-bevægelsen og Lombardiets regionale regering i Milano. Det åbner op for et “nyt paradigme” med gensidig økonomisk og kulturel fordel for større nationer, hvilket også vil gavne udviklingslandene, især i Afrika.

Geopolitikerne tager sigte således: “Kursændringen skal stort set tilskrives Michele Geraci, departementschef i Ministeriet for Økonomisk Udvikling. Geraci, der selv har tilbragt et årti

i Kina, har i vid udstrækning sat Udenrigsministeriet på et sidespor ved at oprette sin egen 'Kina taskforce', og ved at tage fire rejser til Kina – alene i anden halvdel af 2018, herunder med økonomiminister Giovanni Tria og vicepremierminister Minister Luigi Di Maio.”

Endnu mere skræmmende for geopolitikerne er historien bag dette epokegørende træk, som det blev beskrevet af Liliana Gorini, formand for LaRouche-bevægelsen MoviSol i Italien, da hun talte til et LaRouchePAC-møde i New York den 16. marts (“Win-win samarbejde: Hvorfor verden må frifinde LaRouche”).

Politikken med ‘Verdenslandbroen’ bestående af store projekter med infrastruktur, offentliggjort og præsenteret internationalt af Helga Zepp-LaRouches Schiller Institut; et ‘Nyt Bretton Woods’ internationalt kreditsystem, samarbejde med, og kredit til udviklingslande, Glass/Steagall-bankopdeling: Alle disse ideer fra Lyndon LaRouche, og tilmed flere, er blevet diskuteret blandt Italiens politiske, religiøse og kulturelle ledere i årtier. Styrken af LaRouches prognoser, skriftlige værker, præsentationer og interventioner siden 1980’erne er bredt anerkendt og husket.

Og så var der virkningen af den bitre ‘nedskærings-medicin’, som blev uddelt til landet, og til mange andre i EU, af EU’s geopolitiske elite centreret i London. Så snart Italien fik en regering, der ikke direkte var påtvunget af afpresning fra London, Bruxelles og Den Europæiske Centralbank, ville økonomisk forstandighed vinde frem.

Tilføj nu potentialet for en bro af ideer, imellem Italiens premierminister Giuseppe Conte, Kinas præsident Xi Jinping – som besøger Italien i denne uge – og præsident Donald Trump, som allerede nærer gensidig respekt og almindeligt venskab. Medlem af Europa-Parlamentet Marco Zanni, som af Italiens Lega-parti er betroet hvervet med udenlandske forbindelser i Europa-Parlamentet, talte til LaRouchePAC’s ugentlige fredags-webcast den 15. marts og bemærkede, at denne mulighed nu er

til stede.

NYHEDSORIENTERING MARTS 2019: Nekrolog, Lyndon LaRouche (1922 – 2019)

Download (PDF, Unknown)

**Mens neokonservative forsøger
at inddæmme Trump,
peger udvikling i Italien på
vejen til det nye paradigme.
Schiller Instituttets
internationale webcast med
Helga Zepp-LaRouche den 15.**

marts 2019

Den igangværende kamp mellem to paradigmer var i centrum i Italien i denne uge, da konferencen, der var sponsoreret af MoviSol og regionen Lombardiet i fællesskab, viste, at Bælte- og Vejinitiativet (BRI) har potentialet til at bryde Londons netværk af geopolitikers magt i Europa. Helga Zepp-LaRouches rapport til konferencen, hvor hun talte og fik tilslutning af Michele Geracci, undersekretær i det italienske ministerium for økonomisk udvikling og leder af regeringens 'taskforce Kina', fremhævede betydningen af Xi Jinpings kommende tur til Italien og underskrivelsen af et memorandum vedrørende Italiens deltagelse i BRI. Hvis Italien og femten andre EU-medlemslande kan deltage, og drage fælles fordel af BRI, hvad så med Frankrig og Tyskland? Hvorfor er EU's bureaukrater og Londons neoliberale så trængte af denne udvikling?

Sæt dette potentiale i kontrast til hysteriet der kommer fra EU-bureaukrater, fra NATO-embedsmænd som Gen. Scaparroti, og fra den amerikanske udenrigsminister Pompeo, som er en del af et kontingent af neokonservative, der forsøger at tøjle Trump. Helga præsenterer et klart billede af hvordan de neokonservative manøvrerer med sigte på at sabotere handelsforhandlingerne med Kina, den atomare afvæbning af Nordkorea samt presser på for regimeskifte i Venezuela for at tvinge Trump til at lægge afstand til sine kampaneløfter.

Hun appellerede til seerne om at bruge mobiliseringen for en frifindelse af Lyndon LaRouche som et middel til at vælte krigsfraktionen, som fortsætter sine bestræbelser på at ødelægge potentialet i Trumps præsidentskab.

Lyndon LaRouches død: Kondolencebreve fra hele verden

Læs kondolencebrevene fra hele verden på LaRouchePAC's hjemmeside her.

Zepp-LaRouche I Milano: 'Hvad Italien gør lige nu er af den største historiske betydning'

Den 14. marts (EIRNS) – Idet hun talte ved en konference i Milano i går om “Italien og den nye silkevej”, fremlagde Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, et strategisk perspektiv for en hurtig forening af det nuværende smuldrende Europa omkring dets deltagelse i udviklingen af det eurasiske kontinent og det store Bælte- og Vejinitiativ, et skridt, som hun antydede kunne blive den udslagsgivende faktor til at flytte verden væk fra den truende fare for udryddelse med kernevåben.

Potentialet for dette skifte “vokser hurtigere, end man tror”, fortalte hun seminaret.” Min prognose [er, at] perspektivet for at forene Europa – ikke nødvendigvis under EU-bureaukratiet, men som i de Gaulles opfattelse mere som et “Fædrelandenes Europa”, der forener sig med Kina, med Rusland,

med Bælte- og Vejinitiativet, den Eurasiske Økonomiske Union og de europæiske lande, for fuldt ud at samarbejde i dette nye paradigme – at dette perspektiv absolut er til stede.”

“Det er også den eneste måde, hvorpå Europa kan påvirke den strategiske situation,” tilføjede Zepp-LaRouche. Hun uddybede:

“Fordi hvis man havde et forenet ‘Fædrelandenes Europa’, der samarbejder med Bælte- og Vejinitiativet, herunder Tyskland og Frankrig, ville det være den bedste måde at få USA til også at opgive sin modstand – hvilket, som jeg sagde, ikke er præsident Donald Trump selv, men disse andre kræfter – og få USA til at deltage i det nye paradigme. Og jeg tror, at det er det eneste håb vi har for at undgå en katastrofe, hvor vi vil ende med Tredje Verdenskrig med atomvåben, hvilket betyder udslettelsen af civilisationen.

“Så i den forstand er det, som Italien gør lige nu, af den største historiske betydning; fordi Italien, med hvad Italien gør, med dets aftale-memorandum [for Bæltet og Vejen], men også dets ‘joint ventures’ med Kina i Afrika, kan blive rollemodellen for alle de andre europæiske lande.”

Det Britiske Imperium og dets neo-konservative håndlangere vil blive drevet til vanvid, både af hvad Zepp-LaRouche foreslår, og af hvor og hvornår hun foreslog det. Hun er jo, når alt kommer til alt, en tysk politisk leder, samt lederen af det Internationale Schiller Institut, og ved hvad hun taler om, når det gælder Tyskland.

Dette initiativ kommer netop som Hendes Majestæts regering i Storbritannien – med premierministerens mislykkede Brexit-afstemninger i Parlamentet – har demonstreret for hele verden, at det er dysfunktionelt og ved at falde fra hinanden.

Mens de fumler rundt derhjemme, dukker Helga Zepp-LaRouche – hvis nyligt afdøde mand, Lyndon LaRouche, det britiske monarki stadig hader og frygter som dets førende modstander gennem det sidste halve århundrede – dernæst op i Italien og taler ved en

konference, som den LaRouche-associerede organisation MoviSol i Italien har været med til at sponsorere sammen med den lovgivende myndighed i Lombardiet. Desuden var den første taler ved konferencen den italienske undersekretær for 'Ministeriet for Økonomisk Udvikling' og medformand for regeringens 'Task Force China', Michele Geraci, på hvem Londons presseimperium netop har fokuseret deres skældsord, som den angivelige arkitekt bag Italiens tiltrædelse til 'Bæltet og Vejen'.

Og dette finder sted en uge før den kinesiske præsident Xi Jinping besøger Italien fra 22.-24. Marts, hvor han forventes at underskrive et aftale-memorandum om Italiens deltagelse i Bælte- og Vejinitiativet.

London og de vilde neo-konservative i Washington, D.C. har truet den italienske regering med ruin og udelukkelse fra "deres klub", hvis det skulle fortsætte dette MoU (Memorandum of Understanding), men Italien har hidtil holdt fast på sit – en holdning, som vil opildne resten af Europa også.

De sydlige og østlige nationer i Europa holder fast i at se det nye paradigme, der dukker op i Asien, som deres store håb; grækerne påpeger, at EU og de vestlige finansinstitutter, der raser imod de europæiske forbindelser med Kina, ikke selv tilbyder nogen investeringer; Portugal inviterer et medlem af det 'rådgivende udvalg for Kinas statsråd til bekæmpelse af fattigdom' til at holde fire konferencer på tre dage i denne uge i Portugal, om hvordan Kina eliminerer fattigdom.

Nu banker Bæltet og Vejen på dørene til Frankrig og Tyskland.

Nye USA-raketter i Europa truer verdensfreden.

Af Alexander Hartmann

Medens den amerikanske præsident Trump er besluttet på at trække de amerikanske tropper tilbage fra Syrien og Afghanistan og arbejder hen mod et helt nyt, produktivt forhold til Kina og mod nye fredelige forhold på den koreanske halvø, så bliver Russiagate-kupmagerne stadig mere paniske. På samme tid, hvor Trump mødtes med Nordkoreas statsoverhoved Kim Jong-un i Hanoi, opførte de et kæmpedrama i Repræsentanternes Hus, hvor Trumps tidligere sagfører Michael Cohen spillede hovedrollen.

Trump udtalte sig den 26. februar over for Fox News angående det skuespil, som demokraterne har iscenesat i det nationale fjernsyn: "Hvem ønsker ikke fred på Den koreanske Halvø? Det er forrykt. Men de viser, at de virkelig hader Trump mere, end de elsker Amerika... De ønsker kun, at Trump går ned, selv om det også skulle indebære, at Amerika går under."

Rent faktisk så indebærer dette (at Trumps bestræbelser mislykkes) ikke blot at Amerika går ned, men at hele verden glider ind i geopolitiske konflikter, der meget let kan udvikle sig til en verdensomspændende krig. For den transatlantiske krigsfraktion er fuldstændigt indstillet på at ødelægge Trumps diplomati.

En mulig eksplosiv flanke, som de har udvalgt, er Venezuela, hvor De Nykonservative fremskynder deres regimeskiftsforsøg og den selvudnævnte præsident Guaidó allerede kræver åbenlyst, at den siddende regering styrtes af et udefra kommende militært indgreb.

Først og fremmest er der faren for en global magtprøve mellem NATO og Rusland, hvad der er forstærket af USA's udtræden af

IMF-aftalen og kommer til udtryk i præsident Putins realistiske udtalelser på Den russiske Forbundsforsamling den 20. februar. Putin kom i den væsentligste del af sin tale ind på, hvordan levestandarden kan forbedres for det russiske folk og almenvellet beskyttes, men advarede udtrykkeligt mod illusioner om, at Rusland ikke skulle være i stand til at beskytte sig selv militært.

Helga Zepp-LaRouche udspurgtes herom på den engelsksprogede udgave af Sputnik International, og hendes bemærkninger udkom den 21. februar under overskriften "Tysk politiker: Europa underskriver en "selvmordspagt", når nye amerikanske raketter udstationeres". Hun citeres her for:

"Trods præsident Trumps hensigt om at forbedre forholdet mellem USA og Rusland, indbefattet muligheden af at erstatte IMF-aftalen med en ny pagt, er Putin nødt til at tage hensyn til de nykonservative i Trumps regering og til den britiske udenrigsminister Gavin Williamson, der truer med 'hård magtanvendelse' og hævder, at grænserne mellem fred og krig udviskes." Williamson erklærede den 11. februar, at Storbritannien måtte være rede til at gøre brug af 'hård magtanvendelse' over for Ruslands og Kinas voksende aggression.

Hvis Europa tager imod USA's udstationering af ballistiske raketter med middellang og kort rækkevidde, understreger Zepp-LaRouche, så svarer dette til en selvmordspagt, eftersom Rusland har gjort det klart, at det vil bekæmpe sådanne mulige trusler. Europas grundliggende egeninteresse består i at få ophævet sanktioneerne mod Rusland og genoprette gode forbindelser til Moskva, idet man forbinder sig med Bælte og Vej-Initiativet og Den eurasiske økonomiske Union og får skabt en sammenhængende økonomisk zone fra Atlanten til Stillehavet. Derved vil der opstå en "ny sikkerhedsarkitektur", som Europa så skal opbygge sit samarbejde med De forenede Stater ud fra.

Også Edward Lozansky, rektoren for The American University i

Moskva, advarede den 26. februar i Washington Times om, at verden "vandrer i søvne" ind i en verdensomspændende atomkrig, og at denne proces må stoppes. Han skriver: "En god begyndelse kunne være et tresidet topmøde mellem stats- og regeringscheferne fra USA, Rusland og Kina – eller endnu bedre, et firpartsmøde, der også medtager Indien -, for at arbejde hen mod et nyt mønster for konstruktivt internationalt samarbejde. Det hele afhænger af Mr. Trump, for de andre trojkamedlemmer har allerede mødtes og vil afgjort tage imod hans indbydelse. Et sådant skridt fra Mr. Trumps side kunne ikke blot afværge den søvngængeragtige vandring hen mod atomkrigen, men ville bidrage til at sikre hans valgsejr i 2020, idet han erindrer os om, hvorfor han overhovedet blev valgt.

Netop et sådant samarbejde mellem Rusland, Kina, Indien og USA havde Lyndon LaRouche længe søgt at fremme, ikke blot for at stoppe Storbritanniens geopolitiske krigsførelse, men også for at skabe en vidtstrakt konstellation af kræfter, som andre nationer med god vilje kunne tilslutte sig, og som kunne indkalde til en ny Bretton-Woods-konference. Kun et sådant forum kan erstatte det bankerotte vestlige finanssystem med en kreditstruktur, der kan finansiere Den nye Silkevejs globale udvikling. Uden en sådan ny finansorden i stil med Den nye Silkevej er faren for en verdensomspændende krig, der udgår fra det gamle, døende system, praktisk talt uundgåelig.

DEN NYE SILKEVEJ SKRIDER FREMAD

Trods de nykonservatives sabotageforsøg fortsætter Bælte og Vej-Initiativet videre fremad. Stadig flere nationer ønsker at tage del i dette opbygningsprogram eller at udvide deres deltagelse. Her er nogle eksempler:

Myanmar: Statsminister Aung San Suu Kyi ledede sin regerings første møde i det udvalg, der skulle virkeliggøre de sidste september underskrevne aftaler mellem Kina og Myanmar om en økonomisk korridor mellem Kina og Myanmar. Det skal som en del

af Bælte og Vej-Initiativet strække sig fra Kunming, hovedstaden i den kinesiske provins Yunnan, gennem begge lande til Myanmars vigtigste økonomiske centre. Derpå diskuterede begge lande, hvilke projekter der skal have fortrinsret langs denne rute. Aung San Sun Kyi erklærede under mødet, at regeringen måtte "sikre sig, at de udvalgte projekter stemte overens med de nationale planer, retningslinjer og indenrigspolitiske forhold." Men hun understregede også, at Myanmar "er et land, der har en strategisk beliggenhed i Bælte og Vej-Initiativet. Myanmar må tage del i dette initiativ." Det 25 mand store udvalg, som består af ministre, lederne af de pågældende distrikter og andre embedsmænd, vil her i april deltage i det andet Bælte og Vej-forum for internationalt samarbejde i Peking, meddelte Irrawaddy-mediegruppen.

Malaysia: Statsminister Mahathir Mohamed har meddelt, at han i april vil anføre sit lands delegation til Bælte og Vej-forummet i Peking. Også den malaysiske finansminister Lim Guan Eng understregede under den kinesiske nytårsmiddag i Malaysia-Kina Business Council, at "de gode forbindelser mellem Malaysia og Kina bør fortsættes og styrkes" og tilføjede, at Malaysia fortsat ville understøtte Bælte og Vej-Initiativet.

Ny Zealand: Statsminister Jacinda Ardern udtalte, at ministeren for økonomisk udvikling, David Parker, vil deltage som leder af en handelsmission til Bælte og Vej-Initiativet i april. Ardern sagde, at man førte samtaler med Kina om fælles infrastrukturprojekter. Med den afgørelse sætter regeringen sig ud over den tidligere kritik af Bælte og Vej-Initiativet, som blandt andre udenrigsminister Winston Peters har ytret.

Libanon: Der blev talt om Libanons rolle i Bælte og Vej-Initiativet, da den kinesiske ambassadør i Libanon, Wang Kejian mødtes med statsminister Saad Hariri den 18. februar. Hariri har netop dannet sin nye regering, efter at parlamentets tydelige flertal havde udtrykt sin tillid til projektet. Kina vil være rede til at arbejde sammen med Libanon for at styrke den gensidige politiske tillid og

koordinere politikken inden for Bælte og Vej-Initiativet rammer, citerede Xinhua ambassadør Wang for. Hariri takkede Kina for dets understøttelse af Libanon på det politiske, økonomiske og humanitære plan og sagde, at han glædede sig til "yderligere fremskridt i vort samarbejde med Kina på mange planer."

Iran: Der blev også talt om Irans rolle inden for Bælte og Vej-Initiativet under en omfattende diskussion af landets vanskelige situation, da den iranske udenrigsminister Jawad Sarif mødtes med den kinesiske udenrigsminister Wang Yi i Peking. "Initiativet er af stor betydning både for Iran og for Kina", erklærede Sarif ifølge Xinhua. I følge det tyrkiske pressebureau Anadolu erklærede Wang, at Peking påskønner Irans rolle i de regionale forhold og imødeser med forventning en øget udvidelse af denne rolle. Iran og Kina vil kunne beholde deres strategiske styrke i en region og en verden med dybtgående ændringer, hvis de forstår, at både Kina og Iran er lande med årtusindegamle kulturer og traditioner.

Det er på tide, at Tyskland og Europa opsiger deres "selvmordspagt" med det nykonservative krigsparti, forlader den hidtidige konfrontationsholdning over for Rusland og Kina og forbinder sig med Silkevejs-initiativet. Et væsentligt skridt i denne retning vil være at offentliggøre den virkelige baggrund for Russiagate-kampagnen mod præsident Trump og fremlægge den for den brede befolkning. Da dette næppe kan forventes fra de "gængse mediers" side, må borgerne selv lægge hånd på sagen. Hjælp selv med!

Hvorfor Vesten er ved at tabe i konkurrencen med Kina

Af Alexander Hartmann, den 10. marts 2019

Under den afsluttende diskussion på Schillerinstituttets seminar i Berlin den 27. februar fremhævede Helga Zepp-LaRouche Vestens kulturelle forfald og Kinas helt modsatrettede kulturpolitik som én af hovedårsagerne til Kinas overlegenhed over for Vesten i den meget diskuterede konkurrence mellem de to systemer.

Anledningen til hendes redegørelse var det spørgsmål, om Vesten rent faktisk indtager en konfrontatorisk holdning over for Kina, eller om det ikke snarere er Kina, der konfronterer Vesten. I sit svar beskrev hun først udviklingen inden for de sidste år. Kina har siden Deng Xiaopings tid fulgt reglen om at "holde bolden flad og ikke fremhæve sin egen rolle, men først og fremmest tage sig af sin egen udvikling." Men det har ændret sig, først og fremmest med Xi Jinping. "Xi Jinping har sagt, at vi må ændre vor rolle som verdensmagt til gavn for hele menneskeheden." Så har Kina også sat sit program "Made in China 2025" meget stærkt i forgrunden om at "blive globalt førende på verdensmarkedet inden for ti nøgleteknologier – computere, robotter, kunstig intelligens, el-biler og forskellige andre områder".

Selv om det nye silkevejsinitiativ er det største infrastrukturprogram i menneskehedens historie, så har Vesten i hele fire år næsten intet fortalt om Den nye Silkevej. "Fire års tavshed, så har man endelig bemærket noget: Lige et øjeblik! Det går for hurtigt, det der; og alle de lande, der tilslutter sig!" Og så begyndte Vestens angreb. "Det var virkeligt internationalt koordineret, pludseligt kom disse angreb fra CSIS 1) og fra europæiske tænketanke."

Det har udløst visse diskussioner i Kina, om det har været klogt at fremhæve 2025-programmets rolle så kraftigt og derved provokere og udsætte sig for alle disse angreb. "Så vidt jeg ved, har Kina trukket det en smule tilbage. Men på den anden side: kendsgerningerne taler for sig selv. Med landingen på Månens bagside er Kina i færd med at Kina overtaget føringen inden for udforskningen af Verdensrummet. Og her er der ikke længere nogle, der kan sige, at "Kina har stjålet teknologien i Vesten", for her er Kina blevet den førende. Og det samme gælder for kernefusion: reaktoren EAST-projektet, har opnået den højeste temperatur over det længste tidsrum."

Hun tilbageviste forsøgene på at "sværte Kina til" som for eksempel med påstanden om, at Kina forsøger at lokke alle de lande, det samarbejder med, i en gældsfulde. "Det stemmer ikke! I Afrika er der for eksempel mange lande, der har modtaget foræringer, altså ikke blot kreditter, men hvor Kina simpelthen har finansieret tingene, for eksempel i Ætiopien og andre lande." Naturligvis har Kina indflydelse. "Men det er min dybeste overbevisning, at Kina mener alt det, det siger, altså at der ikke er nogle hemmelige bagtanker, men at det er den konfucianske tankegang, der påvirker politikken. En harmonisk udvikling af alle stater, retten til at bibeholde sit eget system, ikke-indblanding, alt det er principper, som Kina følger."

FORLADT DE BEDSTE TRADITIONER

Først og fremmest er Vesten konfronteret med, at vi har vendt os fra vore egne bedste traditioner, tænk på (Friedrich) List, på Humboldt, Schiller, vor klassiske periode, hvor vore humanistiske tænkere spillede en større rolle; disse værdier har vi forladt. Og vi har erstattet dem med liberale eller neoliberale værdier – alt er tilladt, der er ingen faste principper mere. Næsten hver dag opstår der et nyt "køn", der er mænd og kvinder og indimellem er der efterhånden utallige underafdelinger. Det er muligt, men hvorfor fremhæver man det så voldsomt? Ungdomskulturen har jeg allerede været inde på."

Kina har i modsætning hertil forbudt hip-hop-musik med det argument, at "hip-hop har et degenereret kvindesyn, at det forkynder voldsanvendelse, at det promoverer ting, der er skadelige for ånden." Det samme gør sig gældende for banale underholdningsudsendelser som for eksempel de quiz-shows, der er så udbredte i Vesten.

Over for denne underholdningskultur i Vesten fremhævede hun Friedrich Schillers idé om den æstetiske opdragelse. Den æstetiske opdragelse skal forædle mennesket. "Schiller spørger: 'Hvor skal forandringen komme fra, når staten er korrupt og masserne svækkede?' Dette gælder jo også i høj grad for os. Man kan ikke vente, at forandringen skal komme fra staten, og heller ikke fra masserne, for de er sløve, degenererede, slappe. Det er jo egentligt et spejlbillede af vort eget nuværende samfund, med andre ydre omstændigheder, men grundliggende det samme."

Schiller kommer så med det svar, at forandringen kun kan komme fra den store klassiske kunst, fordi den forædler mennesket. "Skønheden henvender sig ikke kun til fornuften, men også til sanserne. For skønheden taler til sanserne; men da skønheden hos Schiller er et fornuftbegreb, løfter den mennesket op på et højere plan gennem leg. Og Schiller siger, sådan som Cai Yunpei 2) i øvrigt også gør det, at det kommer an på at forædle mennesket i dets fritid."

Når mennesket arbejder og er nødt til at tjene til livets opretholdelse, har det ikke tid til overs, for så er det beskæftiget med nødvendige ting og har ikke tid til at give sig af med skønne ting. "Men hvis det i fritiden – i stedet for at spille den og ødsle den bort – giver sig af med skønne kunstværker såsom musik, maleri og digtning og fordyber sig i dem, så føler det sig ædelt i samme øjeblik og forbedres så at sige af skønheden."

Schiller har forsvaret denne idé om, at menneskets forædling finder sted gennem den æstetiske opdragelse "og det er netop

også en grundlæggende tanke i Kina". Xi Jinping har fremhævet vigtigheden af den æstetiske opdragelse "for alle samfundets lag, og jeg tror, at det er dette, der mangler her i Vesten. Her er der ingen, der taler om, at menneskene skal forbedre sig, tværtimod, alt er tilladt, og medierne beretter kun om de dåbeligste begivenheder, de største perversionser og de voldeligste hændelser."

I Fjernsynet er der ingen rigtige film længere, men kun "krimier, og krimierne er alle fyldt med meningsløs vold, med perversionser og pornografi. Der er en undersøgelse, der viser, at børn allerede fra seks- syvårsalderen er i stand til at finde frem til alt pornografisk indhold på internettet og det i den mest kvalmende form. Det har en uhyggeligt uheldig indvirkning på udviklingen af intelligensen, fordi det forrår mennesket ... Samfundet her i Vesten gør ikke noget for at forhindre det."

FØLGERNE AF DET KULTURELLE FORFALD

Hun kom derefter ind på følgerne af dette kulturelle forfald. Industrien beklager sig over, at 25 % af alle de 15-årige er uegnede til at bestride et arbejde, "fordi de er umotiverede, fordi de ikke gider noget, fordi de er på stoffer eller af andre grunde. Amerika har som industrination nu haft to år med faldende levealder. Tænk lige over det engang! Hvis der er nogen målestok for et samfunds økonomiske succes, så er det gennemsnitslevealderen." Og den er faldende i Amerika "på grund af alkohol og stofmisbrug; man har en opiat-plage af receptpligtige medikamenter, der har gjort folk afhængige. Og så går de ud på gaden, fordi opiatet eller medikamenterne er billigere der. Altså med andre ord: Vi har et kæmpeproblem her i Vesten."

Hun kom så ind på et nyligt fremsat program fra BDI (Bundesverband der Deutschen Industrie) om konkurrencen mellem Kinas og Vestens systemer. "Det er min overbevisning, at hvis vi ikke ændrer os her i Vesten, så behøver vi overhovedet ikke

at hidse os op over Kina. For Kina vil udvikle sig videre, og Vesten vil frembringe den ene generation efter den anden, der er fuldstændigt ødelagt og fordærvet. Vesten er en døende civilisation."

De, der ikke kan se det, lever åbenbart "i en puppe... Når de nu og da har noget med børn og unge at gøre, så bliver de skræmte! De er aggressive, selv pigerne. Ja, unge piger er det virkeligt – hvis De ser, hvordan de unge omgås indbyrdes ved stranden om sommeren, så kan man kun sige: Det løber mig koldt ned ad ryggen! Og jeg mener virkeligt, at Vesten absolut må slå ind på et andet spor."

Hun mindede derefter om, at Tyskland tidligere havde et helt andet uddannelsessystem. "Jeg var så heldig stadig at have haft adskillige lærere, der repræsenterede Humboldts tanker, tysklærere, men også andre. Og det var en helt anden fremgangsmåde. Den moralske opdragelse stod i centrum." Men så kom OECD's uddannelsesreform i 1970, der smed Humboldt og "de sidste 2500 års dannelse" ud af pensummet, "altså Platon, Homer, Schiller, alt det forsvandt, og i stedet for det kom der praktiske ting – hvordan analyserer man annoncer i medierne og andet af den slags".

Kina gør derimod meget for at genoprette sin 5000 år gamle kultur. "De nævnte Dunhuang. Jeg har været så heldig at have været i Dunhuang og har set grotterne. Alt dette bliver ikke blot restaureret, men også fotograferet elektronisk, så at flest mulige mennesker kan studere dem. Alle andre kulturskatte restaureres med kærlig hånd og gøres tilgængelige for befolkningen. Og i grunden kan man sige, at Kina egentlig gør alt for at bringe sin befolkning ind på et godt spor."

Hun sagde til sidst: "Jeg tror virkeligt, at Vesten er nødt til at vende tilbage til sin egen højkultur, til den italienske renaissance i Italien, til den tyske klassik i Tyskland, til École Polytechnique i Frankrig. Enhver nation bør virkeligt forbinde sig med højdepunkterne i sin egen

historie, og det må vi så bruge til at udvikle os videre ud fra. Og der bør finde en udveksling sted mellem alle kulturer, så at vi kan lære af hinanden og bringe os alle videre.

Enten gør vi sådan, eller også bliver Vesten trængt ud på historiens overdrev.

1.CSIS: Amerikansk udenrigspolitisk tænketank.

2.Den store kinesiske pædagog Cai Yuanpei (1868-1940) var undervisningsminister under Sun Yatsen i Kinas provisoriske republik.

Handling på basis af LaRouches princip haster: Sandhed i videnskab, sandhed i statsmandskunst

Den 12. marts (EIRNS) – Mandag den 11. marts sendte LaRouchePAC en e-mail, "LPAC Daily", ud i bred cirkulation. E-mailen bar titlen "Præsident Trumps Komité for Klimasikkerhed: En meget ønskelig, forsinket tilbagevenden til videnskabelighed." Sammen med denne salve udstikker LaRouche-bevægelsen internationalt de nødvendige retningslinjer for hvordan man kan returnere Amerika til en udviklingsøkonomi i ånden af Den nye Silkevej, samtidig med afsløringen af de onde

geopolitiske angreb på principperne for sandhed i videnskab og statsmandskunst.

I dag talte præsident Donald Trump selv udtrykkeligt for at fordømme "falsk videnskab" og "falske nyheder." Men i mellemtiden fortsætter toprepræsentanter for hans administration – udenrigsminister Mike Pompeo og den nationale sikkerhedsrådgiver John Bolton – med skældsord imod Rusland om Venezuela, og imod Kina mht. Italiens interesse for Bælte- og Vejinitiativet

Præsident Trumps foreslåede 'Udvalg for Klimasikkerhed' (Committee on Climate Security) har potentialet til at bryde igennem løgnene om klimaforandringer i særdeleshed, og den farlige perversion af betydningen af begrebet "videnskab" mere generelt. Dette vil lægge borgernes hoveder i blød, så de kan gennemtænke, og kompetent bedømme statslige anliggender i fælles interesse for alle berørte parter, og ikke falde for fupnumre af nogen art. Bemærk, at der fra og med i morges har været 55.000 visninger af LaRouche PAC's opslag den 4. marts, "Hr. Præsident: Lyt til Bill Binney. Russiagate er værre, end først antaget."

Til støtte for muligheden for et præsidentielt udvalg for klimasikkerhed, tager et netværk af klimaforandrings-realister nu udfordringen med at bakke Trumps initiativ op.

Artiklen fra den 7. marts af videnskabsmanden Paul Driessen, der blev gengivet på LaRouchePAC's hjemmeside, er blevet dækket og genopslået mange andre steder. Og Patrick Moore, den tidligere Greenpeace-medstifter, der blev citeret i Jason Ross's artikel på LaRouchePAC om 'Forsinket tilbagevenden til videnskab', som afslører den Grønne 'New Deal' som en morderisk politik – optrådte på Tucker Carlsons show på Fox News i går aftes. Moore sagde, at den Grønne 'New Deal' vil betyde "enden på civilisationen".

Præsident Trump selv tweetede i morges om Moores optræden.

“Patrick Moore, medstifter af Greenpeace: Hele klimakrisen er ikke alene ‘fake news’, det er falsk videnskab. Der er ingen klimakrise, der er vejr og klima over hele verden, og i virkeligheden er kuldioxid hovedbestanddelen i alt liv. @foxandfriends Wow! ”

Og Moore har svaret igen med en godkendelse af Dr. William Happer, som er anbefalet til at lede udvalget for klimasikkerhed: “Tak præsident Trump. Jeg er i [Washington] DC for at deltage i et møde i CO2-koalitionen, der blev grundlagt af William Happer, som jeg beundrer meget. CO2 er udelukkende gavnligt. EPA’s konstatering af at CO2 er forurening må tilbagevises.”

Det ser ud til, at Trump ikke overgiver sig til ‘det grønne selvmord’. Dette er en holdning, som han har fastholdt siden han tiltrådte, og især udtrykt i hans tilbagetrækning af USA fra COP21-klimaaf-talen i Paris. Men kampen er ikke forbi! Tilskynd andre til at læse Ross’s artikel og meld dig ind i kampen imod ‘den grønne selvmordspagt’.

EU lækker indhold af Italien-Kina-memorandum i forsøg på sabotage

Den 9. marts (EIRNS) – Talerør for EU-systemet, ‘EURACTIV’, har lækket det angivelige indhold af udkastet til memorandum, der skal underskrives af Italien og Kina under Xi Jinpings kommende besøg i Rom den 22. marts, med den hensigt at sabotere det. Ifølge Euractiv planlægger Kina at samarbejde

med Italien om udvikling af "veje, jernbaner, broer, civil luftfart, havne, energi og telekommunikation", som en del af Beijings Bælte- og Vejinitiativ. Dokumentet siger også, at Kina søger at samarbejde med EU's investeringsplaner "ved at støtte synergien mellem Bælte- og Vejinitiativet og prioriteter udpeget i investeringsplanen."

Notatet, som oprindeligt blev udarbejdet i september, siger, at Kina og Italien "vil fremme synergien og styrke kommunikation og koordinering " samt "forbedre politisk dialog" om "tekniske og lovgivningsmæssige standarder."

"En kilde afslørede sent torsdag aften [d.7. marts], at teksten, som EURACTIV i øjeblikket er i besiddelse af, vedrører forslag fremsat af den kinesiske stat. Og at den endnu ikke har ændringer, der er foretaget af den italienske regering.

"Det lækede memorandum sætter rammerne for mindre specifikke samarbejdsaftaler og kommercielle aftaler, herunder nye investeringer af kinesiske virksomheder i havnen i Trieste..

"EURACTIV er informeret om, at der blandt de øvrige aftalesigneringer, der er planlagt til Xis besøg, er en der vil fremme samarbejdet mellem de to nationale el-operatører, 'State Grid Corporation' i Kina og Italiens 'Terna'. Førstnævnte ejer for øjeblikket 35% af aktierne i 'CDP Reti', et selskab der kontrollerer 29,8% af Terna.

"Flere kontroversielle handelsaftaler og joint ventures kunne etableres, også mellem kinesiske virksomheder og den førende italienske forsvarsvirksomhed Leonardo.

"Derudover er et andet forslag til 'memorandum of understanding' vedrørende e-handel udarbejdet af Handelsministeriet for Folkerepublikken Kina (MOFCOM) under granskning af Italiens forhandlere.

"Mere generelt afslører dette memorandum, at der kunne indgås

aftaler om yderligere tilpasninger inden for transportsektoren, med en forståelse for at "begge parter deler en fælles vision om forbedring af tilgængelig, sikker, omfattende og bæredygtig transport.

"EURACTIV forstår, at alle ovenstående planer er initiativer foreslået af Kina."

Hr. Præsident – lyt til Bill Binney – Russiagate er et større fupnummer end man hidtil har antaget.

I dette interview beviser tidligere teknisk direktør i NSA, Bill Binney, at den vigtigste præmis i Russiagate, at russisk efterretningstjeneste hakede DNC (Demokraternes Nationale Komité) og forsynede WikiLeaks med de stjålne filer for offentliggørelse, er svindel. Hvis Russerne havde hacket DNC, ville NSA være i stand til at fremvise specifik og detaljeret information og spore dette angreb i forhold til tid, datoer, steder, men disse beviser er ikke blevet fremskaffet. Binney skabte eller overvågede de NSA-programmer som har den kapacitet. Binney har foretaget to uafhængige kriminaltekniske studier af DNC-filerne: Dem som blev udsendt af Guccifer 2.0, og de der blev offentliggjort af WikiLeaks. Begge studier, baseret på indblik indsamlet fra fil-metadata og internetoverførselsfart, indikerer, at filerne er blevet downloadet til USB-stik eller anden lagerplads og ikke sendt over internettet i et russisk cyber-angreb. Binneys resultater

matcher med WikiLeaks' forklaring om hvordan filerne blev leveret til dem.

Den tidligere britiske Ambassadør Craig Murray har oplyst, at han mødtes med en person, som ikke var en russisk statsansat på et amerikansk universitet i Washington D.C., hvor han modtog et USB-stik med filer.

I dette interview drøfter Bill Binney også hans 32-årige lange karriere hos NSA, hvor han var kendt som nationens ledende kodeknuser. Binney opfandt det NSA-program som automatiserer indsamlingen af internet baseret data verden over, og opfandt programmet Thin Thread, som brugte målrettede tilegnelsesmetoder til analyse og samtidig beskyttede amerikanske borgeres konstitutionelle rettigheder, og retten til privatliv.

Da det blev klart, at NSA var engageret i massiv datatilegnelse og massive konstitutionelle overtrædelser efter den 11. september 2001, forlod Binney NSA. Efter sin afgang beviste Binney og hans kollegiale whistleblowers at Binneys program, Thin Thread, kunne have forhindrede angrebene som fandt sted 11. september. Da Binney og andre gennem officielle regeringskanaler oplyste om korrruptionen i NSA og de konstitutionelle overtrædelser, blev de ofre for en 2 år lang FBI-undersøgelse baseret på falsk og fabrikeret information.

Læs Binney og Larry Johnsons nyeste artikel: Hvorfor DNC ikke blev hacket af Russerne.
<https://larouhepac.com/20190226/bill-binney-and-larry-johnson-shred-robert-mueller-s-russian-hack-fable>

Europa bør blive leder af Bælte- og Vejinitiativet

Den 11. marts (EIRNS) – Den nuværende meget offentlige strid om, hvorvidt Italien vil underskrive et aftalememorandum (MOU) med Kina om Bælte- og Vejinitiativet, når Xi Jinping den 22. marts aflægger Italien besøg er åbenlys. Men de begrundelser der anføres mod MOU'en fra Bruxelles, London og tilsyneladende fra nogle af Det Hvide Hus' neokonservative er absurde.

Ved blot at afspejle anti-kinesisk geopolitisk propaganda fra disse "imperiale" steder, berører de ikke de oplagte grunde til at Italien, Grækenland, Spanien, Portugal, og de 16 central- og østeuropæiske nationer er interesseret i Bæltet og Vejen. Det er Eurasiens skæbne at have disse infrastrukturelle og videnskabelige fremskridt på tværs af kontinenternes lande og have, og det er netop det der er blevet nægtet alle disse lande, da EU og derefter eurozonen blev dannet.

Denne mangel på udvikling er det, der i stigende grad har opløst ethvert spor af enhed i Europa, som Schiller Instituttets stifter Helga Zepp-LaRouche udtalte i dag. Uanset om det er sandt, som en blog hævdede, at den Nye Silkevejs motto, "et fælles samfund for menneskehedens fremtid", er det der gjorde London og de neokonservative rasende, er den fælles stræben efter denne fremtid, hvad man tilbyder de europæiske nationer. Zepp-LaRouche støttede helhjertet et forslag fra Global Times om, at Tyskland og Frankrig skal tilslutte sig Bæltet & Vejen—"den eneste måde at forene Europa," og det perspektiv som Bruxelles og London virkelig frygter. Tretten andre europæiske nationer har allerede underskrevet sådanne aftalememorandaer med Kina om den Nye Silkevej.

I sådan en situation er både Europa og USA potentielt ledende, sammen med Kina, i forfølgelsen af det nye paradigme om økonomisk fremskridt, videnskabelig udvikling og udryddelsen

af fattigdom, som ideen om Bæltet og Vejen repræsenterer. Ideerne om den europæiske gyldne renæssance og ideerne om det amerikanske økonomiske system, der senere opviste den største industrielle og videnskabelige styrke, disse er de vigtigste træk for den fælles fremtid, som den Nye Silkevej også ønsker at udbrede gennem området for udvikling.

Essensen af det kom fra skaberen af den oprindelige ide om "Verdenslandbroen" for 35 år siden, Lyndon LaRouche. Han udtrykte denne essens i sine "fire økonomiske love" for at reorganisere bankvæsenet og skabe global ny infrastruktur ved hjælp af forcerede videnskabelige programmer. Havde han ikke været forfulgt, som Helga LaRouche gentog i dag, af samme Mueller/William Weld-apparat, der nu går efter Donald Trump, ville "verden være et helt andet sted."

Den Nye Silkevejs store projekter med ny infrastruktur ville så ikke kunne betegnes som en "kinesisk model"; det ville være Verdenslandbroen af LaRouche, det nye paradigme for hele verden.

Hvorfor USA må forkaste Storbritanniens voldsomme geopolitiske fjendskab imod Rusland og Kina

Den 10 marts (EIRNS) – "Hvis man fortsætter med at insistere på, at verden er en unipolær verden, og at Rusland og Kina er de store fjender og konkurrenter og modstandere og så fremdeles, mener jeg, at det er grunden til at vi befinder os i en meget større fare for krig, end de fleste mennesker har

en anelse om,” sagde Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche udtrykkeligt i sin ugentlige strategiske webcast den 7. marts. “Det strategiske resultat af denne historiske periode vil afhænge af vores evne til at bevæge USA væk fra geopolitikken, og bringe det i overensstemmelse med denne ide om at være en del af en forenet menneskehed,” sagde Zepp-LaRouche.

Præsident Donald Trump er hadet af briterne af netop denne grund – at han har truet med at arbejde sammen med Rusland og Kina til gavn for hele menneskeheden – men han er blevet betydeligt stækket i disse bestræbelser af komplottet for at vælte hans præsidentskab. Trump har nu yderligere oprørt briterne ved at bekendtgøre oprettelsen af en præsidentiel komité for klimavidenskab; komitéen skal underkaste påstandene om klimaforandringer en egentlig videnskabelig undersøgelse, i modsætning til det oppiskede hysteri i medierne. Reaktionen har været at forsøge at dæmonisere videnskab i sig selv, lige som Rusland og Kina dæmoniseres ved at forsøge at pålægge en virtuel mundkurv på enhver fornuftig diskussion af sagen, med den begrundelse at det ville udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed.

Den unipolære verden eksisterer i hvert tilfælde ikke længere, understregede Zepp-LaRouche. Rusland har sat en kæp i hjulet for de britiske geopolitiske bestræbelser på at bruge USA til at true Rusland og Kina med atomkrig: Det vil sige den overraskende meddelelse den 1. marts 2018, at Rusland nu har militære kræfter baseret på nye fysiske principper, for hvilke Vesten i øjeblikket ikke har noget modtræk. Og Kina har pustet nyt liv og optimisme for fremtiden ind en ellers døende planet, med Bælte- og Vejinitiativets dramatiske succes, og dets egen epokegørende resultater med bekæmpelse af fattigdom. “Dette er tydeligvis civilisationens fremtid,” sagde Zepp-LaRouche.

Kina gør med sine præstationer indenfor bekæmpelse af fattigdom hele menneskeligheden en tjeneste, der ikke er

blevet forstået tilstrækkeligt. Ved at løfte over 800 millioner mennesker ud af fattigdom over fire årtier har de taget over 10% af hele den menneskelige race, og forvandlet dem fra at være en entropisk belastning på menneskehedens samlede produktivitet til at være en anti-entropisk kraft med uendelige fremskridt for hele menneskeslægten. Føj hertil Kinas rolle med at bidrage til at gøre det samme i Afrika, Asien og på andre kontinenter, og storheden af denne proces begynder at komme i fokus.

Kina har gjort dette – ikke ved uddelinger af almisser til de fattige – men ved at bruge videnskab, højteknologi og store infrastrukturprojekter, der bringer alle disse fremskridt til hele nationen, og derved skaber varige fremskridt, der rækker ind i fremtiden.

Det står klart, at USA ikke har råd til ikke, med det samme, at deltage i Bælte- og Vejinitiativet, og præsident Trump må udnytte den kinesiske præsident Xi Jinpings sandsynlige tur til USA i april til at gå videre ad denne vej, og forpligte sig til at sende en amerikansk delegation på højt niveau til det andet 'Bælte- og Vejforum for Internationalt Samarbejde', som afholdes i Beijing i slutningen af april.

Italiens march imod det 'nye paradigme' åbner en stor dør til også at få USA med ombord

Den 7 marts (EIRNS) – Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche henledte i dag opmærksomheden på det strategiske potentiale, som ligger i den internationale konstellation af kræfter, der samles om den italienske regerings hensigt om at

underskrive et aftale-memorandum om deltagelse i Bælte- og Vejinitiativet under præsident Xi Jinpings besøg i Italien om to uger fra nu af.

“Italien, der er et af de største industrilande i Europa, har under den nye regering udviklet et meget, meget produktivt forhold til Kina. De har et særdeles godt forhold til præsident Trump. Da premierminister Conte var til G7-topmøde, var han helt enig med Trump om, at gruppen skulle udvides til G8 [ved at bringe Rusland tilbage]. De forlanger endvidere, at sanktionerne mod Rusland skulle fjernes. Og de har en meget interessant og positiv holdning til at overvinde flygtningekrisen ved at slå sig sammen med Kina om industrialiseringen af Afrika,” påpegede Zepp-LaRouche i sin webcast til Schiller Institutet.

Læg dertil, at præsident Xi kort efter den europæiske tur muligvis vil rejse til USA for det indvarslede (men endnu ikke officielle) topmøde med præsident Donald Trump i hans residens i Mar-a-Largo, hvor de håber på at færdiggøre den brede økonomiske aftale mellem USA og Kina, som der er presserende behov for.

Man skulle tro, at dette ville give anledning til stor begejstring, men City of London og neokonservative kredse i USA har iværksat en voldsom modstandsstorm. Zepp-LaRouche pegede på en rapport i de italienske medier om en passage, som forekommer i udkastet til det memorandum, der skal underskrives af Kinas præsident Xi Jinping og den italienske premierminister Giuseppe Conte. Det italienske Start Magazine rapporterer – idet de citerer udtrykket på engelsk – at det især er denne passage: “Community of shared future for mankind /community of common destiny” (et samfund for menneskehedens fælles fremtid/ et samfund for menneskehedens fælles skæbne), der især bekymrer den amerikanske ambassade.

“En insider, der ønsker at forblive anonym, siger, at hvis et sådant indhold er en del af aftalerne mellem Rom og Beijing,

står USA parat til at rejse en storm af spærreild mod Italien,” rapporterede den italienske avis.

“Hvis det bekræftes, at dette virkelig er stridens kerne, er dette den rygende pistol der viser, at den geopolitiske fraktion modsætter sig idéen om en menneskehed,” sagde Zepp-LaRouche. Hun påpegede, at Xi Jinpings formulering med målet for Bælte- og Vejinitiativet er at danne et “samfund for menneskeheden fælles fremtid/ et samfund for menneskeheden fælles skæbne”, hvilket er den formulering der, som hun ofte har understreget, kommer nærmest til hvad Schiller Instituttet arbejder for, nemlig “et nyt paradigme i menneskets historie, hvor menneskeheden, ene og alene, skal sættes i første række, før alle nationale interesser, og at vi har nået et punkt i menneskeheden historie, hvor vi skal tænke på fremtiden for denne ene menneskelige civilisation, der er forenet i rumrejser og forskning, forenet i andre banebrydende videnskabelige gennembrud og overvindelse af geopolitikken.”

De britiske forsvarere af det gamle paradigme har imidlertid en gigantisk strategisk sårbarhed: De har ikke meget at tilbyde verden som alternativ. Deres system er økonomisk konkurs og synker ned i fysisk økonomisk sammenbrud, mens Kina har trukket 800 millioner mennesker ud af fattigdom over fire årtier, og forbereder sig på helt at eliminere den absolutte fattigdom i hjemlandet inden for de næste 22 måneder.

Verden orienterer sig hen imod dette vellykkede nye paradigme, alt imens det Britiske Imperium reduceres til at forsvare deres oligarkiske paradigme ved at fremme affolkning under dække af en grøn dagsorden; og i den forbindelse går så vidt som til at bruge børn og unge til at argumentere for selvmord og affolkning, idet de hævder, at det at have børn er en forbrydelse mod miljøet!

Denne “grønne” løgn har ingen videnskab bag sig. Og som Zepp-LaRouche glad udtrykte det i sin webcast: “Universets videnskab er anti-entropisk; det er videnskab og teknologi, en bedre forståelse af universets love, der ligger bag den

kontinuerlige udvikling af civilisationen.”

Italien slutter sig til Kina i marchen mod det 'nye paradigme' – geopolitikerne flipper ud. Schiller Instituttets internationale webcast med Helga Zepp-LaRouche den 7. marts 2019

Helga Zepp-LaRouche hilste det entusiastisk velkommen: Italiens beslutning om at underskrive en hensigtserklæring (MOU, Memoranda Of Understanding) med Kina om at deltage i Bælte- og Vejinitiativet (BVI), da dette viser, at City of Londons geopolitiske netværk har mistet deres evne til at diktere politikken i Europa. Den italienske beslutning vil fremskyndes af Xi Jinpings kommende besøg i Italien. Og mens forfatterne af falske nyheder hos Financial Times og andre medier ser dette som en trussel og citerer ledende neokonservative, der autoritativt kræver at dette stoppes, er der tolv andre EU-medlemmer, som har underskrevet aftaler med Kina, og dermed sluttet sig til mere end 150 andre nationer. Den unipolære verdens dage er overstået!

Det er stadig en farlig verden, som det fremgår af skvalderen fra den amerikanske øverstbefalende for NATO i Europa, Gen.

Scaparrotti, der advarede Senatet om, at der skal gøres mere for at imødegå "russisk aggression". De samme netværk, der presser på med strategiske provokationer mod Rusland og Kina, er blevet mere åbne omkring, hvordan de har til hensigt at bruge den "Grønne New Deal" til dramatisk at reducere befolkningen, og de optrapper deres planer om at vælte Donald Trump, da hans strategiske orientering er en hindring for disse planer.

Geopolitikerne og deres unipolære verdensbillede må og skal afgørende besejres. Dette kan mest effektivt gennemføres ved at bringe USA ind i det nye paradigme gennem en afvisning af geopolitik. En stor flanke, der kan fremskynde denne proces, er Lyndon LaRouche, som har været den førende modstander af de britiske imperialistiske kræfter i det sidste halve århundrede. Vores opgave er at opfylde LaRouches mission om at besejre dette imperium, og bringe USA ind i fællesskabet for en fælles fremtid.

**Et faseskift er på vej i USA
– Det nye paradigme er ved at
opstå,
men krigspartiet forsøger
hektisk at stoppe det.**

Den 6. marts (EIRNS) – Massestrejkens momentum mod de konkursramte økonomier og det kulturelle forfald i den vestlige verden øges dagligt. Den italienske regering har i dag meddelt, at den vil underskrive et aftalememorandum om at

tilslutte sig Bælte- og Vejinitiativet (BVI) med Kina, når præsident Jinping besøger Italien den 22.-23. marts. Denne vidunderlige nyhed om internationalt samarbejde i forbindelse med store infrastrukturprojekter samt fælles projekter i Afrika blev mødt med absolut rædsel af Londons talerør, Financial Times, og af Garret Marquis, en talsmand for USA's Sikkerhedsråd under John Bolton. FT hævder, at Kina bygger en "trojansk hest" i Øst – og Centraleuropa for at splitte og underminere EU og beordrer Italien til at stoppe og afstå dermed. FT citerer Marquis, at han og hans beslægtede neokonservative mener, at BVI vil være "fremstillet i Kina, for Kina," at det ikke vil give nogen "vedvarende økonomisk fordel for det italienske folk, og at det kan ende med at skade Italiens globale omdømme i det lange løb."

Mens Præsident Donald Trump fortsætter med at insistere på, at USA bør være venner med Rusland og Kina, og roser Kina som en stor nation og Xi Jinping som en stor leder, skvaldrer hans udenrigsminister Pompeo i dag i Iowa op om, at Kinas "statsstyrede økonomiske praksis ... truer den amerikanske landbrugsindustri forhold", og at "der findes bedre alternativer end at lave nogle af disse aftaler med Kina". Er der noget tydeligere tegn på, at Trump er omgivet af folk, der vil sabotere hans fredelige hensigter, som hellere vil i krig?

Undergraver Kina og Rusland "vestlige værdier" og truer verden med deres "aggression", som både de republikanske neo-konservative og de demokratiske nyliberale insisterer på, og som gentages til bevidstløshed i den amerikanske og europæiske presse? Kina har løftet 700 millioner mennesker ud af fattigdom ved hjælp af metoder som "dirigerede kreditter", som engang passende blev kaldt "det Amerikanske System af Politisk Økonomi", opdaget af Alexander Hamilton, og efterfulgt af Abe Lincoln, FDR, og Lyndon LaRouche. Sammen med Rusland bringer Kina dette koncept om infrastruktur-baseret udvikling, gennem Bælte- og Vejinitiativet, til de tidligere koloniserede lande i Afrika, Asien og Latinamerika, som har været fastholdt i en

tilstand af fattigdom og tilbageståenhed pga. det neokoloniale system, der er centreret i IMF.

Vi i USA mistede det Amerikanske System efter Franklin Roosevelts død og mordet på John F. Kennedy, mens den britiske model for det "frie markeds" kontrol over regeringen med det internationale banksystem i London og Wall Street, og neokoloniale krige i Asien og Mellemøsten forvandlede vores nation til den "dumme gigant i den britiske snor". Nu, som indrømmet af mange af lederne af det fejlslagne system, vil hele det "globale kasino" eksplodere, meget værre end sammenbruddet i 2008.

LaRouche-organisationen står i dag over for et historisk ansvar. Helga LaRouche talte med de amerikanske medlemmer af denne organisation i dag, og advarede om, at det amerikanske folk må forstå, at den "unipolære verden" ikke længere eksisterer, og at de der klamrer sig til denne døde model kun kan udløse en krig – en atomkrig, som ingen kan vinde. "Verden kan ikke overleve", sagde hun, "hvis den unipolære verden bliver forsvaret. Præsident Trump ønsker det ikke, men så længe hysteriet mod Kina og Rusland fortsætter, er han ikke i fuld kontrol."

Det der er brug for er en ny tænkemåde på globalt plan – der er ingen løsning i USA alene. Kun hvis USA tilslutter sig den Nye Silkevej, ikke kun medvirkende i infrastrukturprojekter rundt omkring i verden, men også i et samarbejde med de store kulturer i Eurasien – Rusland, Kina og Indien – for at erstatte det døende Britiske Imperium, det fallerede britiske finanssystem, med en ny model der indbefatter det oprindelige Amerikanske System og ånden i den Nye Silkevej.

Havde Lyndon LaRouches omfattende forslag til global udvikling, der blev formuleret i løbet af 1970'erne og '80'erne – en International Udviklingsbank, omdannelse af Asien, Afrika og Latinamerika gennem massive infrastruktur projekter, formuleret af LaRouche og hans medarbejdere, en

fuldstændig krig mod narkotika, rettet mod de banker, der styrede det – var disse blevet vedtaget på det tidspunkt, ville den katastrofe, som menneskeheden står overfor i dag været undgået.

I dag er potentialet for denne transformation af menneskeheden igen inden for rækkevidde, men denne gang er det kortsigtede alternativ global krig og en ny mørk middelalder. Den ekstraordinære tilkendegivelse af dyb respekt og påskønnelse af Lyndon LaRouche og hans bedrifter fra ledende personer rundt om i verden siden hans død den 12. februar viser, at muligheden for at opnå hans vision er mulig og absolut nødvendig. At forhindre krigen, opbygge et nyt kreditsystem, gøre Bæltet & Vejen til en virkelig "Verdenslandbro" – alt dette kommer til udtryk i den særegne tanke om at rense Lyndon LaRouche, fastholde og realisere hans globale vision om mennesket, der bringer herredømme over universet.

**POLITISK ORIENTERING den 7.
marts 2019:**

**Vil det defekte vestlige
paradigme tvinge os til
fortsat selvdestruktion og
ødelæggelse af verden?**

Se også 2. del: diskussion

Med formand Tom Gillesberg

Video 2. del: diskussion

Lydfil:

https://soundcloud.com/si_dk/vil-det-defekte-vestlige-paradigme-tvinge-os-til-fortsat-selvdestruktion-og-odelaeggelse-af-verden